

REPUBLIKA HRVATSKA
PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U SESVETAMA

Poslovni broj: 98. Pp G-1962/16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Prekršajni sud u Zagrebu, Stalna služba u Sesvetama, po sutkinji Snježani Butković-Krnić, uz sudjelovanje Ines Pindrić kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv okrivljene pravne osobe [redacted] zastupana po [redacted] zbog prekršaja iz članka 118. st. 1. toč. 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama, povodom optužnog prijedloga tužitelja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: 344-08/16-06/07, Urbroj: 376-04-16-3 od 30.05.2016.g., na temelju člana 179. st. 1. 2., 3. i člana 183. st. 1. Prekršajnog zakona, dana 26. ožujka 2018.g. donio je, objavio i

presudio je

OKR. PRAVNA OSOBA: [redacted] zastupana po [redacted]
OIB: [redacted] sa sjedištem u Zagrebu, [redacted] tvrtka
ostvaruje dobit, predmet poslovanja telekomunikacijske usluge,

KRIVA JE

što je kao pravna osoba u svojstvu operatera, sa značajnom tržišnom snagom dana 21. siječnja 2013. godine, kršila regulatorne obveze i to regulatorne obveze iz čl. 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama koje su Odlukama HAKOM-a određena temeljem čl. 56. st. 2. Zakona o elektroničkim medijima, na tržištu završavanja (terminacije) poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji, Odlukom HAKOM-a, klasa: 344-01/09-01/1070, urbroj: 376-11-09-01 od 17. srpnja 2009. (dalje: Odluka o tržištu br. 3); na tržištu veleprodajnog širokopojasnog pristupa, Odlukom HAKOM-a, klasa: 344-01/09-01/1079, urbroj: 376-11-09-01 od 17. srpnja 2009. (Odluka o tržištu br. 5); na tržištu veleprodajnog (fizičkog) pristupa mrežnoj infrastrukturi (uključujući ili potpuni izdvojeni pristup) fiksni pristup, Odlukom HAKOM-a, klasa: 344-01/09-01/1080, urbroj: 376-11-09-01 od 17. srpnja 2009., (Odluka o tržištu br. 4), te na tržištu pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike, Odlukom HAKOM-a, klasa: 344-01/10-01/456, urbroj: 376-11-10-25 od 06. travnja 2011., (Odluka o tržištu br. 1), nije postupila sukladno Odlukama HAKOM-a o tržištima br. 1, 3, 4 i 5 iz članka 56. stavka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14, dalje ZEK), a koje Odluke o tržištima br. 3, 4 i 5 su izmijenjene Rješenjem HAKOM-a, klasa: 344-01/10-01/479, urbroj: 376-11-10-26 od 03. studenog 2010., kojim se navodi u točki I. izreke cit.: *može primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja, odnosno, ako se ne može naplatiti iz instrumenata osiguranja plaćanja, privremeno obustaviti pružanje usluge, ukoliko operator ne podmiri svoja dospjela i nesporna dugovanja u roku 60 dana od zaprimanja pisane opomene.*, a Odluka o tržištu br.1 izmijenjena Rješenjem HAKOM-a, klasa: UP/I-344-01/10-01/456, urbroj: 376-11-12-50 od 07. studenog 2012. kojim se u točki I. izreke navodi cit.: *IT-ovaž...*

pružanje usluge tek ukoliko operator korisnik ne podmiri bilo koji dugovani i nesporni račun za usluge koje proizlaze iz standardne ponude u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene: čime je postupila protivno uvjetima određenim regulatornom obvezi transparentnosti i to na način da je 21. siječnja 2013. podnijela Financijskoj Agenciji u Zagrebu na naplatu sredstva osiguranja potraživanja (zadužnice) dostavljena od strane [redacted] u iznosu od 2.882,913,17 kn, koji iznosi se odnose na račune: kn. 41150089 (647.496,90 kn, 243.339,21 kn, 1.000.000,00 kn), Rn. 41150090 (37.938,91 kn), Rn. 41150078 (875,00 kn) kojem je dospijeće bilo 14. kolovoza 2012., Rn. 81019107 (1.000.000,00 kn), koji računi su plaćeni 21. siječnja 2013. prije zaprimanja opomene te u iznosu od 11.526.663,83 kn, koji iznosi se odnose na račune:

a.) Rn. 5016350122-157-1 (1.471,59 kn), Rn. 5009380737-157-1 (707.823,54 kn), Rn.5009380741-157-3 (75.976,55 kn), Rn. 5015958360-157-3 (198.373,79 kn), Rn. 5015958360-157-3 (291.596,09 kn), 49 (slovima: četrdeset devet) dana od zaprimanja opomene,

b.) Rn. 41153228 (875,00 kn), Rn. 81019945 (708.403,91 kn), Rn. 81019945 (48.443,09 kn), 56 (slovima: pedeset šest) dana od zaprimanja opomene,

c.) Rn. 41153574 (33.002,75 kn), 49(slovima: četrdeset devet) dana od zaprimanja opomene,

d.) Rn. 41153835 (4.668,75 kn), Rn. 41153836 (14.400,00 kn), Rn. 41153837 (23.882,50 kn), Rn. 41154250 (42.968,28 kn), Rn. 41153834 (287.319,50 kn), Rn. 5016334172-158-0 (1.000.000,00 kn), Rn. 5016334172-158-0 (689.611,36 kn), Rn. 5016334172-158-0 (1.000.000,00 kn), Rn. 5016334172-158-0 (878.431,85 kn), 42 (slovima: četrdeset dva) dana od zaprimanja opomene,

e.) Rn. 5016350122-158-0 (1.457,79 kn), Rn. 5009380741-158-1 (76. 970,10 kn), Rn. 5009380737 -158-0 (284.276,50 kn), 35 (slovima: trideset pet) dana od zaprimanja opomene,

f.) Rn. 5009380737-157-1 (715.723,50 kn), 49 (slovima: četrdeset devet) dana od zaprimanja opomene,

g.) Rn.5015958360-158-1 (541.952,78 kn), Rn.5009380737 -158-0 (1.000.000,00 kn), Rn.5009380737-158-0 (53.222,84 kn), Rn. 41154103 (36.550,61 kn), Rn. 41154751 – ZK (198.135,95 kn), Rn.41154102 (67.491,94 kn), 35 (slovima: trideset pet) dana od zaprimanja opomene,

h.) Rn. 41154327 (1.000.000,00 kn), Rn.41154319 (875,00 kn), Rn.41154327 (121.568,15 kn), Rn.41154327 (1.000.000,00 kn), Rn. 41154327 (421.190, 12 kn), 28 (slovima: dvadeset osam) dana od zaprimanja opomene, odnosno poslao na prisilnu naplatu prethodno navedene račune prije proteka propisanog roka od 60 dana od dana zaprimanja opomene za određeni račun što nije smjela, a što je inspektor elektroničkih komunikacija utvrdio Rješenjem HAKOM-a, klasa: UP/I-344-07/13-01/18, urbroj: 376-04/ŽK-13-03 (DM) od 18. veljače 2013., koje rješenje je pravomoćno i konačno (presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, UsII-20/13-10 od 9. travnja 2015.)

dakle, što je kao pravna osoba u svojstvu operatora sa značajnom tržišnom snagom postupila suprotno odlukama HAKOM-a iz članka 56. stavka 2. ZEK-a u vezi sa regulatornom obvezom transparentnosti iz čl. 58 ZEK-a, kojima je određena regulatorna obveza transparentnosti na tržištu završavanja (terminacije) poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koja se pruža na fiksnoj lokaciji, tržištu veleprodajnog širokopojasnog pristupa, tržištu veleprodajnog (fizičkog) pristupa mrežnoj infrastrukturi i tržištu pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike,

čime je počinila prekršaj iz čl. 118. st. 1. toč. 2. Zakona o elektroničkim medijima,

pa joj se na osnovu istog propisa uz primjenu čl. 37. Prekršajnog zakona izriče

NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 3.500.000.00 (trimilijunaipetstotisuća) kuna

Temeljem čl. 33. st. 10. Prekršajnog zakona okrivljena pravna osoba je novčanu kaznu obvezna platiti u u 6 (šest) obroka, u korist Državnog proračuna, s time da prvi obrok dospijeva u roku od 30 dana od pravomoćnosti ove presude, a svaki sljedeći obrok do 15. (petnaestog) dana u narednom mjesecu. Temeljem čl. 183. st. 2. Prekršajnog zakona okrivljenika se upozorava da ako u roku koji mu je određen za plaćanje novčane kazne uplati dvije trećine novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna u cjelini uplaćena, u protivnom će se postupiti u skladu s člankom 34. Prekršajnog zakona.

Temeljem čl. 139. st. 3. Prekršajnog zakona i čl. 138. Prekršajnog zakona okrivljena pravna osoba je obvezna platiti trošak prekršajnog postupka u iznosu od 300,00 (tristo) kuna, u korist Državnog proračuna u roku od 30 dana po pravomoćnosti ove presude, u protivnom će se postupiti u skladu s čl. 34. Prekršajnog zakona.

Obrazloženje

Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Klasa: 344-08/16-06/07, Urbroj: 376-04-16-3 od 30.05.2016.g., podnijela je dana 02.06.2016. godine optužni prijedlog protiv okrivljene pravne osobe zbog djela prekršaja činjenično i pravno opisanog u izreci ove presude.

Predstavnica okrivljene pravne osobe [REDACTED] u spis je predala pisanu obranu, te je istaknula da se radi o zastari progona.

U pisanoj obrani okrivljeni su u bitnome naveli da je u ovom predmetu nastupila relativna zastara prekršajnog progona, okrivljenik uvodno poriče da bi počinio prekršaj koji mu se stavlja na teret, te ujedno ističe kako je u ovom predmetu nastupila relativna zastara prekršajnog progona. Naime, prema članku 14 c. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15; dalje u tekstu: „PZ“) na zastaru prekršajnog progona primjenjuje se rok zastare propisan u vrijeme počinjenja prekršaja, a dana 21. siječnja 2013. godine na snazi je bio Prekršajni zakon (NN 107/07) koji je u članku 13. stavku 1. i 2. propisivao da se: *„prekršajni progon ne može pokrenuti kad proteknu dvije godine od počinjenja prekršaja, odnosno da se posebnim zakonom može propisati dulji rok za pokretanje prekršajnog postupka za prekršaje propisane tim zakonom ali ne dulji od tri godine“*.

Budući da se u optužnom prijedlogu kao vrijeme počinjenja prekršaja navodi 21. siječnja 2013. godine, a da je optužni prijedlog podnesen Naslovnom sudu dana 02. lipnja 2016. godine, razvidno je da je u trenutku podnošenja optužnog prijedloga već proteklo više od 3 godine od navodnog počinjenja prekršaja, te je slijedom navedenog, potrebno donijeti presudu kojom se odbija optužba protiv okrivljenika uslijed nastupa relativne zastare prekršajnog progona.

Nadalje, okrivljenik u pisanoj obrani navode kako optužni prijedlog nije sastavljen sukladno članku 161. Prekršajnog zakona, te su istaknuli da je činjenični dio optužnog prijedloga neuređan, pa se tako na str. 2 optužnog prijedloga, u odnosu na račune u iznosu od 11.526.663,83 kn, za koje ovlaštenu tužitelj tvrdi da su poslani na prisilnu naplatu prije proteka roka od 60 dana od dana zaprimanja pisane opomene, na više mjesta citiraju isti računi više puta, te ostaje nejasno o kojoj količini računa je riječ za koje se okrivljeniku stavlja na teret preuranjeno korištenje instrumenata osiguranja plaćanja. Obzirom da je optužni prijedlog u tom pogledu nejasan i nerazumljiv, te da su podaci pogrešni, potrebno je sukladno članku 161. stavku 4. PZ-a pozvati ovlaštenog tužitelja da ispravi optužni prijedlog.

Okrivljeni su nadalje naveli da je neovisno o prethodno navedenom, opreza radi okrivljenik nadalje u svoju obranu iznosi kako slijedi, te navode da okrivljenik ne osporava da bi dana 21. siječnja 2013. godine podnio FINA-i na naplatu [REDACTED] no poriče u cijelosti da bi iste račune poslao na naplatu [REDACTED]

Odlukama HAKOM-a o analizi tržišta terminacije, BSA, ULL i WLR tržišta, a kako mu se to stavlja na teret optužnim prijedlogom ovlaštenog tužitelja.

Naime, okrivljenik ističe da je HAKOM ovlašten po utvrđenju nedostatne djelotvornosti tržišnog natjecanja na određenom mjerodavnom tržištu elektroničkih komunikacija, a u skladu s člankom 56. ZEK-a, odlukom o određivanju operatora sa značajnom tržišnom snagom odrediti tom operatoru, između ostalog i regulatornu obvezu transparentnosti. Tako je Odlukama HAKOM-a o analizi tržišta terminacije, BSA, ULL i WLR tržišta okrivljeniku određena regulatorna obveza transparentnosti.

Dokaz: - odluke HAKOM-a o analizi tržišta terminacije, ULL tržišta, BSA tržišta i WLR tržišta s izvatkom iz Analize tržišta - sastavnog dijela spomenutih odluka

- Rješenje HAKOM-a od 3. studenog 2010. godine, klasa: 344-01/10-01/479, ur. broj: 376-11-10-26

- Rješenje HAKOM-a od 7. studenog 2012. godine, klasa: UP/I-344-01/10-01/456, ur. broj: 376-11-12-50

Nadalje, navode da je sadržaj obveze transparentnosti propisan člankom 58. ZEK-a koji ovlaštenom tužitelju daje ovlast da u okviru regulatorne obveze transparentnosti naloži operatoru sa značajnom tržišnom snagom da učini javno dostupnim određene podatke te da objavi standardnu ponudu temeljem koje operatori neće biti obvezni plaćati dodatne troškove koji nisu nužni za pružanje zatražene usluge.

U skladu s navedenim Odlukama HAKOM-a o analizama tržišta, okrivljenik je objavio slijedeće standardne ponude:

1. Standardnu ponudu [REDACTED] za usluge međupovezivanja;
2. Standardnu ponudu [REDACTED] za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji (ULL);
3. Standardnu ponudu [REDACTED] za uslugu veleprodajnog širokopojsnog pristupa (BSA);
4. Standardnu ponudu [REDACTED] za uslugu najma korisničke linije (WLR) (dalje u tekstu zajednički oslovljene kao: „Standardne ponude“)

Dokaz: - izvadci iz Standardnih ponuda tužitelja, koje čine sastavni dio ugovornog odnosa s [REDACTED]

Okrivljeni nadalje navode da su navedene standardne ponude dostavljene ovlaštenom tužitelju neposredno prije njihove objave, te je ovlašten tužitelj iste objavio na svojim internetskim stranicama, te je okrivljenik napomenuo kako ovlašten tužitelj nikada nije utvrdio da Standardne ponude ne bi imale propisani obvezni sadržaj ili da ne bi bile u skladu s Odlukama HAKOM-a o analizama tržišta. Upravo to, te činjenica da je ovlašten tužitelj objavio Standardne ponude na svojim internetskim stranicama potvrđuje da Standardne ponude imaju obvezni sadržaj propisan člankom 58. ZEK-a. Objavljene Standardne ponude obvezuju okrivljenika te sklapanjem ugovora sa drugim operatorima (korisnicima okrivljenikovih veleprodajnih usluga), Standardne ponude postaju sastavni dio tih ugovora, pa tako i u ovom slučaju, sklapanjem ugovora sa društvom [REDACTED]

Nadalje navode kako je postupanje okrivljenika prilikom aktivacije zadužnica [REDACTED] bilo u potpunosti sukladno regulatornoj obvezi transparentnosti te Standardnim ponudama koje su sastavni dio ugovornog odnosa s društvom [REDACTED]. Naime, Odlukama HAKOM-a o analizi tržišta terminacije, BSA i ULL tržišta propisano je: da će [REDACTED] primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja tek ukoliko operator ne podmiri svoja dospjela i nesporna dugovanja u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene...“, te je ovakva odredba ugrađena sukladno Odlukama HAKOM-a u Standardne ponude okrivljenika. Pri tom, okrivljenik posebno napominje kako Odlukom HAKOM-a o analizi WLR tržišta uopće nije propisan postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja, već je propisano jedino pravo okrivljenika privremeno obustaviti pružanje

usluge ukoliko operator ne podmiri bilo koji dugovani i nesporni račun u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene. Budući da ovom Odlukom okrivljeniku nisu određene obveze vezano za postupak prisilne naplate svojih potraživanja, time okrivljenik svojim postupanjem nije niti na koji način mogao postupiti protivno Odluci HAKOM-a o analizi WLR tržišta.

Okrivljeni nadalje navode da je sukladno prethodno citiranoj spornoj odredbi iz Odluka HAKOM-a o analizama tržišta, okrivljenik bio ovlašten primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostupnih instrumenata osiguranja plaćanja najranije u trenutku nastanka situacije u kojoj postoje dospjela i nesporna dugovanja operatora koja ovaj nije podmirio okrivljeniku u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene (tzv. dugovanja *izvan regulatornog okvira*). Dakle, ova odredba uređuje samo pitanje kada će okrivljenik primijeniti postupak naplate potraživanja tj. podnijeti zadužnice na naplatu, ali ne propisuje i u kojem opsegu. Drugim riječima, u trenutku u kojem postoje dospjela i nesporna dugovanja operatora *izvan regulatornog okvira* (za koja je protekao rok od 60 dana od zaprimanja opomene), okrivljenik je je ovlašten i ima svako pravo *primijeniti postupak naplate potraživanja* – i to svih dospjelih i nespornih potraživanja, a ne samo onih koja nisu plaćena u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene. Da je svrha sporne odredbe bila ograničiti pravo okrivljenika primijeniti postupak naplate iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja isključivo na ona potraživanja koja su „*izvan regulatornog okvira*“ (za koja je protekao rok od 60 dana od zaprimanja pisane opomene), tada predmetna odredba ne bi glasila da će okrivljenik

→ *primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja tek ukoliko operator ne podmiriti svoja dospjela i nesporna dugovanja u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene...*“; već bi ista nužno morala glasiti da će okrivljenik,

→ *primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja, samo za ona potraživanja koja nisu podmirena u roku od 60 dana od primitka opomene, a što nije bila intencija regulatora jer bi na taj način doveo okrivljenika u diskriminatorni položaj u odnosu na sve ostale dobavljače/vjerovnike operatora.*

Okrivljeni su nadalje naveli da je prilikom aktiviranja zadužnica [] za naplatu iznosa od 11.526.663,83 kn okrivljenik postupao u potpunosti sukladno regulatornoj obvezi transparentnosti, te je istaknuo da je na dan 21. siječnja 2013. godine ukupan iznos nepodmirenih, dospjelih i nespornih dugovanja [] prema okrivljeniku „*izvan regulatornog okvira*“ (za koje je protekao rok od 60 dana od dostave pisane opomene) iznosio 30.702.452,85 kn!!! Time je na dan 21. siječnja 2013. godine, obzirom na postojanje dospjelih i nespornih dugovanja [] „*izvan regulatornog okvira*“, okrivljenik bio ovlašten pokrenuti postupak naplate svih svojih potraživanja prema [] – dakle svih koja u tom trenutku nisu bila podmirena po isteku roka dospelja od strane [] a bila su nesporna.

Slijedom navedenog, okrivljenik je dana 21. siječnja 2013. godine podnio na naplatu zadužnice [] na ukupan iznos od 42.229.116,68 kn, dakle dijelom i radi naplate dospjelih, nespornih i neplaćenih računa za koje nije protekao rok od 60 dana od dostave pisane opomene (tzv. *dugovanja unutar regulatornog okvira*) i to u ukupnom iznosu od 11.526.663,83 kn. Kako se radilo o dospjelim i nespornim potraživanjima, sukladno Standardnim ponudama i Odlukama HAKOM-a o analizama tržišta, a kako je to okrivljenik prethodno obrazložio, na takvo postupanje je imao svako pravo.

Dokaz: - *specifikacija dospjelih i nepodmirenih dugovanja [] prema okrivljeniku na dan 21. siječnja 2013.*

godine

-očitovanje okrivljenika HAKOM-u od 28. siječnja 2013. godine

- obavijest inspektora HAKOM-a od 30. siječnja 2013. godine o provođenju

inspekcije

- očitovanje okrivljenika inspektor HAKOM-a od 15. veljače 2013. godine

Nadalje, navode kako ovlaštenu tužitelj tvrdi da okrivljenik nije imao pravo podnijeti na naplatu zadužnice za iznos dospjelih i nespornih računa za koje još nije protekao rok od 60 dana od zaprimanja pisane opomene, unatoč činjenici da su u tom trenutku postojali dospjeli i nesporni neplaćeni računi za koje je protekao spomenuti rok i to u ukupnom iznosu od čak 30.702.452,85 kn, te je ovakvo shvaćanje ovlaštenog tužitelja protivno odredbama Standardne ponude i regulatornoj obvezi transparentnosti, da je to bio smisao sporne odredbe, tada bi rok dospjeća okrivljenikovih računa iznosio 90 dana ili više, a ne 30 dana, kako je to određeno Standardnim ponudama u skladu s Odlukama HAKOM-a o analizama tržišta.

Okrivljeni navode da osim što je okrivljenik bio ovlašten aktivirati sve raspoložive instrumente osiguranja plaćanja u odnosu na [redacted] sukladno Odlukama HAKOM-a o analizama tržišta i Standardnim ponudama koje su sastavni dio ugovornog odnosa s [redacted], isti je štoviše na to bio i obvezan.

Naime, okrivljenik ističe kako je [redacted] prema tadašnjem Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12, 144/12, dalje u tekstu: „ZFPPN“) već 2013. godine bio nelikvidno i insolventno društvo, koja činjenica je povećavala rizik naplate okrivljenikovih potraživanja prema [redacted], te je ujedno stvorila obvezu za [redacted] za podnošenje prijedloga za otvaranje postupka predstečajne nagodbe. Stoga je okrivljenik bio dužan sukladno članku 5. ZFPPN-a podnijeti na naplatu sve raspoložive instrumente osiguranja plaćanja na ukupan dospjeli, nesporn i neplaćen iznos, kako bi zaštitio svoja potraživanja te osigurao likvidnost i solventnost društva. S tim u vezi valja reći kako su apsolutno neosnovani i neprihvatljivi navodi ovlaštenog tužitelja da su za [redacted] postupanjem okrivljenika nastale dugoročne posljedice u smislu narušavanja ugleda [redacted] na tržištu, onemogućavanja daljnjeg poslovanja, odljev korisnika i dr. Sasvim suprotno. Onaj tko je u konačnosti pretrpio višemilijunsku štetu jest okrivljenik, čemu u prilog govori činjenica da je u konačnosti [redacted] u srpnju 2013. godine FINA-i podnio prijedlog za otvaranjem postupka predstečajne nagodbe. Postupak je okončan sklapanjem predstečajne nagodbe u kojoj je utvrđeno priznatim potraživanjem okrivljenika prema [redacted] u iznosu od 55.470.365,37 kn, te je okrivljenik morao pola tog iznosa, točnije 27.735.182,69 kn!!! otpisati društvu [redacted]

Dokaz: - izvadak iz predstečajne nagodbe

Prilikom aktiviranja zadužnica za naplatu iznosa od 2.882.913,17 kn okrivljenik je postupao u potpunosti sukladno regulatornoj obvezi transparentnosti

Nadalje, okrivljeni je naveo kako u odnosu na navode ovlaštenog tužitelja da bi okrivljenik 21. siječnja 2013. godine aktivirao zadužnice [redacted] i na iznos od 2.882.913,17 kn prije zaprimanja opomene, a koji iznos je bio plaćen od strane [redacted], okrivljenik ističe kako je ovakav navod u cijelosti netočan.

Naime, okrivljenik je naveo da u trenutku podnošenja instrumenata osiguranja plaćanja od strane okrivljenika FINA-i, predmetni iznos još uvijek nije bio podmiren od strane [redacted], a radilo se o potraživanju na ime četiri računa za koje je u vrijeme aktivacije zadužnica proteklo više od 60 dana od zaprimanja opomene (dakle bili su „izvan regulatornog okvira“), pa tako:

- potraživanju u iznosu od 1.890.836,11 kn po računu broj 41150089-4110140, dospjelom 13. kolovoza 2012. godine, s protekom 152 dana od primitka opomene;
- potraživanju u iznosu od 37.938,91 kn po računu broj 41150090-4110148, dospjelom 13. kolovoza 2012. godine, s protekom 152 dana od primitka opomene;
- potraživanju u iznosu od 875,00 kn po računu broj 41150078-4110138, dospjelom 14. kolovoza 2012. godine, s protekom 152 dana od primitka opomene;
- potraživanju u iznosu od 1.291.237,69 kn po računu broj 01-810191075, dospjelom 19. kolovoza 2012. godine, s protekom 145 dana od primitka opomene

Na dan 21. siječnja 2013. godine okrivljenik je podnio zadužnice FINI osobnom dostavom te su iste zaprimljene u FINU između 9,24 h i 10,20 h. Kao dokaz navedenog dostavlja se primjer dopisa okrivljenika s priloženom zadužnicom koji su podneseni FINA-i dana 21. siječnja 2013. godine. Nalozi [redacted] za podmirenje predmetnog dugovanja zaprimljeni

su u FINA-u istog dana, ali u 13,44 i 13,45 h, a što proizlazi iz FINI-ine potvrde primitka transakcije.

Dokaz: - dopisi okrivljenika s priloženim zadužnicama podnesenim FINA-i 21. siječnja 2013. godine

-potvrda o primitku transakcije FINA-e vezano uz naloge za plaćanje []
 - uvid u specifikaciju dospjelih i nepodmirenih dugovanja [] prema okrivljeniku na dan 21. siječnja 2013. godine

Sukladno čl. 2. stavak 3. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (NN 6/13) zadužnice koje je okrivljenik podnio na naplatu trebale su se izvršavati istog dana – 21. siječnja 2013. godine. Međutim, iz razloga koji okrivljeniku nisu poznati niti može za iste biti odgovoran, navedene zadužnice FINA je počela izvršavati dana 22. siječnja 2013. godine.

Slijedom navedenog, u trenutku podnošenja zadužnica na naplatu predmetna dugovanja [] nisu bila podmirena te je u tom trenutku okrivljenik osnovano podnio na naplatu zadužnice i račune koji se na njih odnose te niti u ovom dijelu nije postupio protivno regulatornoj obvezi transparentnosti. Dapače, iz potvrda o primitku transakcija FINA-e vidljivo je da [] niti tada nije u cijelosti podmirio dugovanje po računu broj 01-810191075 jer je od dugovanog iznosa od 1.291.237,69 kn podmirio samo dio – 935.263,15 kn.

Zaključno, okrivljenik ističe kako je dana 20. veljače 2013. godine u cijelosti postupio sukladno rješenju inspektora HAKOM-a od 18. veljače 2013. godine (klasa: UP/I-344-07/13-01/18, ur.broj: 376-04/ŽK-13-03; dalje u tekstu: „rješenje inspektora HAKOM-a od 18. veljače 2013. godine“) te obustavio pokrenuti postupak prisilne naplate potraživanja i povukao zadužnice izdane od strane društva [] u iznosu od 2.882.913,17 kn i u iznosu od 11.526.663,83 kn (iako je na dan 20. veljače 2013. godine dugovanje H1 „unutar regulatornog okvira“ iznosilo 2.543.663,27 kn, a „izvan regulatornog okvira“ čak 25.084.702,76 kn pa je nalažanjem okrivljeniku povlačenja zadužnica u ukupnom iznosu od 14.409.577,00 kn, inspektor HAKOM-a naložio povlačenje zadužnica i za iznose koji su u tom trenu bili „izvan regulatornog okvira“).

*Dokaz: - očitovanje okrivljenika inspektoru HAKOM-a od 21. veljače 2013. godine
 - rješenje inspektora HAKOM-a od 18. veljače 2013. godine*

Za odlučivanje o prekršajnoj odgovornosti okrivljenika irelevantna je okolnost da li je okrivljenik uspio ili nije u upravnom sporu u kojem se utvrđivala zakonitost upravnog akta

U odnosu na pozivanje ovlaštenog tužitelja na činjenicu da je rješenje inspektora od 18. veljače 2013. godine pravomoćno temeljem presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, UsII-20/13-10 od 09. travnja 2015, okrivljenik ističe da iz optužnog prijedloga proizlazi da je predmet ovog prekršajnog postupka utvrđivanje prekršajne odgovornosti okrivljenika zbog navodnog kršenja regulatorne obveze transparentnosti iz čl. 58. ZEK-a , određene odlukama ovlaštenog tužitelja iz čl. 56. st. 2. ZEK-a , pa je irelevantna okolnost da li je okrivljenik uspio ili nije u upravnom sporu u kojem se utvrđivala zakonitost predmetnog upravnog akta.

Okrivljeni je nadalje naveo da isključivo opreza radi, očitujući se o prijedlogu ovlaštenog tužitelja da se okrivljeniku izrekne novčana kazna sukladno ZEK-u, okrivljenik ukazuje sudu da se prilikom odmjeravanja kazne ne smije primijeniti odredba članka 118. stavak 1. ZEK-a jer je ta odredba protivna odredbi iz članka 33. stavak 9. Prekršajnog zakona koja je bila na snazi u vrijeme navodnog počinjenja prekršaja (siječanj 2013. godine). Kraj takvog stanja stvari, treba primijeniti odredbu članka 257. PZ-a, a novčana kazna ne smije prijeći iznos dvostrukog općeg maksimuma temeljem članka 33. stavak 7. Prekršajnog zakona.

Slijedom svega navedenog okrivljenik predlaže sudu da donese presudu kojom se odbija optužba uslijed nastupa relativne zastare prekršajnog progona, podredno da na temelju

svega navedenog u pisanoj obrani, prihvati obranu okrivljenika te na temelju činjeničnog stanja donese pravilnu odluku, odnosno presudu kojom se okrivljenik oslobađa od optužbe da bi počinio prekršaj koji mu se optužnim prijedlogom stavlja na teret.

Okrivljeni su dana 30.03.2017.g. putem faxes dostavili dopunu pisane obrane u kojoj su u bitnome naveli da je okrivljenik nakon raspravnog ročišta održanog 13. prosinca 2016. zaprimio pisano očitovanje ovlaštenog tužitelja od dana 24. siječnja 2017. na koje se u formi ove dopune pisane obrane, ima potrebu očitovati kako nadalje slijedi, te su naveli da okrivljenik i nadalje ostaje u cijelosti pri danoj pisanoj obrani kako je onda iznesena u dosadašnjem tijeku postupka, te smatra da ovlašteni tužitelj u svojem očitovanju nije otklonio prigovore i navode okrivljenika. Okrivljenik smatra da prekršaj koji mu se optužnim aktom stavlja na teret nije počinjen na način kako je to opisano, te ne priznaje krivnju za navodno počinjenje prekršaja povodom kojeg se vodi ovaj prekršajni predmet. Okrivljenik je svoju obranu detaljno i pisano obrazložio i ostaje kod svih navoda, no u ovoj dopuni pisane obrane će se dodatno samo osvrnuti na pitanje činjenice nastupa relativne zastare koju ovlašteni tužitelj po mišljenju okrivljenika pogrešno tumači.

Nadalje, okrivljenik je naveo da ovlašteni tužitelj naime „iskrivljava“ navode iz rješenja Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, posl. broj GŽ-709/2016 (dalje u tekstu: VPS) o nastupu zastare, nastojeći ih pogrešno prikazati u svoju korist u ovisnom postupku. Naime, kada VPS u obrazloženju svojeg rješenja govori da nije nastupila niti relativna niti apsolutna zastara prekršajnog progona, on govori o pitanju nastupa zastare po prvotnom optužnom prijedlogu ovlaštenog tužitelja od 9. veljače 2013. i njegovom ispravku od 9. lipnja 2014., a ne o tome da li je nastupila relativna zastara po novom optužnom prijedlogu od 2. lipnja 2016. povodom kojeg se vodi sada ovaj prekršajni postupak.

Okrivljeni su nadalje naveli da je nesporno da je prvi optužni prijedlog ovlaštenog tužitelja bio nezakonit (pa zbog toga pravomoćno odbačen), ali ipak podnesen unutar roka relativne zastare, a novi optužni prijedlog od 2. lipnja 2016. možda jest zakonit, ali je definitivno podnesen nakon što je nastupila relativna zastara prekršajnog progona.

Okrivljeni su nadalje naveli da je točan navod VPS-a da nije bila nastupila niti relativna niti apsolutna zastara u postupku u trenutku kada su o prvotnom optužnom prijedlogu ovlaštenog tužitelja od 9. veljače 2013. i njegovom ispravku od 9. lipnja 2014. odlučivali prvostupanjski sud i VPS.

Naveli su nadalje da se okrivljeniku stavlja na teret počinjenje prekršaja dana 21. siječnja 2013. Prema odredbi čl. 13 PZ-a, NN 107/2007 (primjenjivog u ovom postupku temeljem čl. 14 c PZ-a (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15) relativna zastara prekršajnog progona nastupa 3 godine nakon počinjenja prekršaja. Nakon svakog prekida relativna zastara počinje ponovno teći.

Okrivljeni su nadalje naveli da je ovlašteni tužitelj prvotno podnio optužni prijedlog dana 19. veljače 2013. i time prekinuo tijek relativne zastare, potom je radio ispravak optužnog prijedloga dana 9. lipnja 2014. i time je relativna zastara opet prekinuta i krenula je otpočetak - sve to naravno pod uvjetom opstojnosti i zakonitosti optužnog akta. Stoga, u trenutku odlučivanja o odbačaju optužnog prijedloga od strane prvostupanjskog suda rješenjem od 22. siječnja 2013. i VPS-a rješenjem od 24. ožujka 2016. nije bila nastupila niti relativna niti apsolutna zastara.

Nadalje, okrivljeni je naveo da je ovlašteni tužitelj zaprimio 28. siječnja 2016. rješenje prvostupanjskog suda o odbačaju optužnog prijedloga od 19. veljače 2013. i 9. lipnja 2014. – dakle, nakon nastupa relativne zastare. Jedini način da održi prvotni optužni prijedlog na snazi bio je ulaganje žalbe protiv prvostupanjskog rješenja, u nadi da će žalba biti uvažena i optužni prijedlog ostati na snazi. Međutim, kako je VPS potvrdio prvostupanjsko rješenje kojim je pravomoćno odbačen optužni prijedlog, ovlašteni tužitelj našao se u situaciji da je ostao bez optužnog prijedloga, a po isteku roka relativne zastare. Ovlaštenog tužitelja nitko nije sprečavao da podnese novi zakoniti optužni prijedlog unutar roka relativne zastare, ali

umjesto toga ovlaštenu tužitelj je svoje radnje bio usmjerio na održavanje na snazi prvotnog optužnog prijedloga. Zašto je ovlaštenu tužitelj tako postupao, to samo on zna, ali se ne može stavljati na teret okrivljeniku.

Naveli su da sada kada je nastupila relativna zastara prekršajnog progona (nastupila je 3 godine po proteku navodnog počinjenja prekršaja dana 21. siječnja 2013.) ne može se ovlaštenu tužitelj u ovom postupku pozivati na činjenicu da je prekinuo tijekom zastare optužnim prijedlogom koji je pravomoćno odbačen, jer se gleda kao da isti nikada nije niti bio podnesen. Budući da je VPS potvrdio nezakonitim optužni prijedlog ovlaštenog tužitelja od 19.2.2013., kao i njegov ispravak od 9.6.2014., isti se time smatra pravomoćno odbačenim. Dakle – kao da nikada niti nije bio podnesen pa se time od tog trenutka više ne može nitko pozivati na pravomoćno odbačen optužni prijedlog i tvrditi da je on prekinuo tijekom zastare. VPS je dakle pravomoćno potvrdio rješenje o odbačaju prvotnog optužnog akta i neprihvatanje te činjenice bi kao posljedicu imalo nastupanje pravne nesigurnosti. Naime, ne može se nezakonitim radnjama prekidati relativna zastara. Ne može se prekidati zastara nečime čega (u pravnom smislu) nema. Prije 2. lipnja 2016. (kada je ovlaštenu tužitelj podnio novi optužni prijedlog) nema radnje ovlaštenog tužitelja koja bi prekinula tijekom relativne zastare -iz razloga jer je prvotni optužni prijedlog pravomoćno odbačen. Dakle, do dana 2. lipnja 2016., kada je ovlaštenu tužitelj podnio novi optužni prijedlog, pred ovim sudom nije pravno egzistirao niti postojao neki drugi optužni prijedlog koji bi bio podnesen od strane ovlaštenog tužitelja unutar roka relativne zastare.

Okrivljeni je naveo da je podnošenjem optužnog prijedloga dana 2. lipnja 2016. ovlaštenu tužitelj postupao po proteku roka relativne zastare pa njegov optužni prijedlog treba odbiti kao neosnovan.

Slijedom svega navedenog, okrivljenik je predložio sudu da donese presudu kojom se odbija optužba uslijed nastupa relativne zastare prekršajnog progona, podredno da na temelju svega navedenog u pisanoj obrani i dopuni pisane obrane, prihvati obranu okrivljenika te na temelju činjeničnog stanja donese pravilnu odluku, odnosno presudu kojom se okrivljenik oslobađa od optužbe da bi počinio prekršaj koji mu se optužnim prijedlogom stavlja na teret.

Na ročištu dana 09.11.2017. g. predstavnik okrivljenika je naveo da ostaju pri svim dosadašnjim navodima i navodima iz dopune pisane obrane, te je dodao da je u predmetu nastupila relativna zastara progona iz razloga što je optužni prijedlog podnesen nakon proteka više od 3 godine od počinjenja djela prekršaja, obzirom da Zakon o elektroničkim komunikacijama propisuje trogodišnji rok relativne zastare, a optužni prijedlog podnesen je nakon toga roka, pa je nastupila relativna zastara progona, te je predložio da sud donese Rješenje o odbijanju optužbe čak i bez izvođenja dokaza saslušanja inspektora Kandučara.

Predstavnik okrivljenika je istaknuo da upiru na pravno shvaćanje kaznenog odjela Vrhovnog suda RH u kojemu je zauzet stav da se zastara prekida samo zakonitom radnjom nadležnog tijela što je primjenjivo i kod prekršajnih postupaka, te prilažemo u spis pravno shvaćanje kaznenog odjela Vrhovnog suda Hrvatske od 06. prosinca 1989.g.

Okrivljenik je dana 23.11.2017.g. dostavio sudu dopunu pisane obrane u kojoj je u bitnome naveo da i nadalje u cijelosti ostaje pri danoj pisanoj obrani, kao i dopuni pisane obrane, te svim dosadašnjim navodima iz ovog prekršajnog postupka, te smatra da prekršaj koji mu se optužnim aktom stavlja na teret nije počinjen na način kako je to opisano.

Nadalje, okrivljeni navodi da će se ovoj dopuni pisane obrane uz već navedeno, ponovno osvrnuti na pitanje činjenice nastupa relativne zastare, koju bi sud prema mišljenju okrivljenika obzirom je zastara nastupila, po službenoj dužnosti trebao utvrditi temeljem članka 181.st. 5. Prekršajnog zakona, donošenjem presude kojom se optužba odbija zbog toga što se više zbog nastupa zastare, prekršajni progon ne može u konkretnoj stvari više poduzeti.

Navedeno prema mišljenju okrivljenika potvrđuje i Odluka Ustavnog suda RH broj: U-III-4318/2013 od 17. veljače 2016.g. koja utvrđuje da u slučaju kada sud u konkretnom slučaju

nije primijenio odredbe o zastari (a trebao je sukladno zakonu), tada se radi o arbitrarnoj presudi, čime dolazi do povrede prava na pravično suđenje koje je kao najviša vrednota zajamčeno člankom 29.st.1. Ustava RH.

DOKAZ: - Odluka Ustavnog suda RH broj: U-III-4318/2013 od 17. veljače 2016.g.

Zašto okrivljenik smatra i inzistira na tome da je u ovom predmetu nastupila relativna zastara prekršajnog progona?

Odgovor proizlazi iz razloga na koje je okrivljenik već dosada ukazivao u pisanoj obrani, a u najkraćem se svodi na slijedeće.

Prvi optužni prijedlog ovlaštenog tužitelja od 9. veljače 2013. i njegov ispravak od 9. lipnja 2014., bio je nezakonit pa zbog toga odbačen, što je pravomoćno potvrđeno odlukom Visokog prekršajnog suda RH.

Okrivljeni navodi kako nema stoga nikakve dvojbe da se radilo o nezakonitoj radnji ovlaštenog tužitelja jer da nije bila nezakonita onda bi se postupak vodio po tom prvom optužnom prijedlogu, a ovlaštenu tužitelj ne bi niti morao podnositi potpuno novi optužni prijedlog, radi kojeg se sada vodi potpuno drugi (ovaj) postupak.

Pogrešno bi bilo smatrati da je ovaj novi optužni prijedlog samo nekakav ispravak/nastavak nezakonito podnesenog optužnog prijedloga od 9. veljače 2013. i njegovog ispravka od 9. lipnja 2014., pa da sada kada je novi prijedlog podnesen, da bi to bila samo nekakva „korekcija“ prvog prijedloga (ili progona).

Ovaj postupak koji se sada vodi je potpuno novi postupak, a prvi optužni prijedlog zbog toga što je pravomoćno odbačen kao nezakonit ne proizvodi, niti može kao takav proizvoditi bilo kakve pravne učinke kojima bi se mogao priznavati značaj radnje u svrhu progona. (kao da nije podnesen).

Okrivljeni je nadalje naveo da ukoliko bi ovaj sud nezakonitu radnju podnošenja prvog optužnog prijedloga (ili njegovog ispravka) „priznao“ kao radnju koja prekida nastup relativne zastare, onda bi se time dovela u pitanje pravna sigurnost jer bi se time dovelo u pitanje i pravomoćnu odluku o odbačaju te bi se zapravo na neki način „pravno osnažila“ radnja koja je (i po zakonu) po odluci suda u prekršajnom postupku već utvrđena kao nezakonita. To bi bio presedan kojim bi se „omogućilo“ da se (doslovno) bilo kakva pa i nezakonita radnja poduzima u svrhu prekida tjeka relativne zastare, što bi svakako imalo posljedice za pravo okrivljenika na pravično suđenje.

Nadalje, okrivljeni je naveo da je potpuno pogrešan stav i tumačenje ovlaštenog tužitelja, da bi obzirom na to da je propisano da se zastara prekida svakom postupovnom radnjom (dakle bez da zakon izričito pojašnjava da li bi to bila nezakonita ili zakonita radnja), to onda „zapravo značilo“ da se relativna zastara može prekinuti i nezakonitom radnjom. Zar je uopće potrebno u prekršajnom zakonu posebno naglašavati da bi neka radnja ovlaštene osobe morala biti zakonita ili se zakon može tumačiti jedino na način da on podrazumijeva da se radnje koje se poduzimaju u skladu s Prekršajnim zakonom, moraju zakonito poduzimati ! Mora li zakon (bilo kada) dodatno pojašnjavati da se treba zakonito postupati ili je to smisao provođenja propisa i zakona?

Okrivljenik je naveo da u ovom slučaju čak nije niti sporno da li je ovlaštenu tužitelj u pogledu prvog optužnog prijedloga („radnje“) postupio zakonito ili ne, jer je prekršajni sud o tome pravomoćno odlučio. Bilo koja nezakonita radnja se ne može smatrati poduzetom radnjom u smislu prekida zastare. Jedini smisao i presumpcija poštivanja zakona može biti da je to svaka (zakonita) postupovna radnja poduzeta radi progona, ali ne svaka pa čak i da se radi o nezakonitoj radnji. To ne može biti svrha niti jednog zakona.

Zakon te postupovne radnje nije posebno propisao, ali nije niti rekao da može baš bilo koja radnja, pa čak i nezakonita. Kad bi to bila intencija zakona (a sigurno nije, niti se može tako tumačiti jer bi to bilo protivno pravnom sustavu u cjelini – obzirom bi to bila „greška“ ugrađena u sustav koja bi mogla iz te „točke“ uništiti zajamčenu pravnu sigurnost) onda bi zakon zasigurno bio naveo, da priznaje čak i nezakonitu radnju (no to bio pravni non-sens).

Okrivljenik je nadalje naveo da sve prednje navedeno potvrđuje i zauzeto pravno shvaćanje Kaznenog odjela Vrhovnog suda RH u kojem se navodi da se zastara prekida samo zakonitom radnjom nadležnog tijela. Nezakonita radnja je tzv. „prividna“ radnja i ona u pravnom sustavu ne može i ne smije proizvoditi nikakav pravni učinak, u nekom (ovom) postupku, niti bi se bilo koji sud na istu smio „pozivati“ u svojoj presudi. Pravni mehanizam instituta zastare koji se u sporno vrijeme primjenjivao u prekršajnom postupku je identičan onome iz Kaznenog postupka kako je to prednje opisano kao pravno shvaćanje Vrhovnog suda RH (institut relativne i apsolutne zastare progona), o čemu nije potrebno detaljizirati jer sud poznaje pravo.

Okrivljeniku se stavlja na teret počinjenje prekršaja dana 21. siječnja 2013.g. Prema odredbi čl. 13. PZ-a, NN 107/2007 (primjenjivog u ovom postupku temeljem čl. 14 c PZ-a (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15) relativna zastara prekršajnog progona nastupa 3 godine nakon počinjenja prekršaja. Podnošenjem optužnog prijedloga dana 2. lipnja 2016. ovlaštenu tužitelj je postupao po proteku roka relativne zastare, pa njegov optužni prijedlog treba već u ovom trenutku presudom odbiti.

DOKAZ: - pravno shvaćanje Kaznenog odjela Vrhovnog suda RH od 06.12.1989.g.

Okrivljenik je nadalje naveo kako obzirom da ovlaštenu tužitelj traži od suda da se okrivljenika kazni prema odredbi 118.st.1. Zakona o elektroničkim komunikacijama, stoga okrivljenik ponovno pojašnjava kako je takav stav potpuno pogrešan i protivan odredbama mjerodavnog Prekršajnog zakona! Odredbe (Osobito teške povrede ZEK-a) Zakona o elektroničkim komunikacijama, kao i ranijeg Zakona o telekomunikacijama, u koliziji su s odredbama mjerodavnog Prekršajnog zakona. U tom je slučaju mjerodavni Prekršajni zakon propisao u svom članku 257.g., da ako drugi propis o prekršaju propisuje materijalno-pravne i postupovne odredbe, koje se protive mjerodavnom zakonu, da će se onda primijeniti odredbe tog (mjerodavnog) Prekršajnog zakona. Navedeno znači da se ne može primijeniti odredba članka 118. st. 1. ZEK-a kako to pogrešno navodi ovlaštenu tužitelj, pa eventualna novčana kazna ne smije preći iznos dvostrukog općeg maksimuma temeljem članka 33. st. 7. Prekršajnog zakona.

Okrivljenik je nadalje u dopuni pisane obrane dostavio i očitovanje okrivljenika na iskaz svjedoka [REDACTED] saslušanog na raspravi od 09.11.2017.g. u kojemu je naveo kako svjedok [REDACTED] navodi da je tijekom stručnog nadzora u siječnju 2013.g. kao inspektor HAKOM-a utvrdio da postoji mogućnost da bi okrivljenik svojom radnjom prekršio nametnutu mu „regulatornu obvezu“ i to na način da je dana 21.01.2013.g. podnio FINI dvije zadužnice (jedna na 2.882.000,00 kn te druga na 11.526.000,00 kn) izdane od društva [REDACTED], a to prije nego li je istekao rok od 60 dana od poslana opomene prema [REDACTED].

Okrivljenik u cijelosti stavlja prigovor na dani iskaz svjedoka [REDACTED] iz sljedećih razloga (slijedom navedenog i na nejasan Optužni prijedlog jer to proističe iz tijeka ovog postupka): - svjedok [REDACTED] navodi da je tijekom nadzora utvrdio da bi okrivljenik poslao na naplatu FINI sve zadužnice na iznos od oko 40 miliona kuna, a da su predmet nadzora bile dvije predmetne zadužnice na iznos od 2.882.000,00 kn te na 11.526.000,00 kn. U optužnom prijedlogu, niti dokazima na koje se poziva, ovlaštenu tužitelj ne navodi da bi se radilo o dvije zadužnice jedna na iznos od 2.882.000,00 kn te druga na 11.526.000,00 kn, pa nije jasno na temelju čega je svjedok iznio navedeno.

Ovlaštenu tužitelj je u svom optužnom prijedlogu propustio dostaviti kako predmetne zadužnice, tako i drugu dokumentaciju iz koje bi eventualno bilo razvidno da bi dana 21.01.2013.g. FINI bila podnesena na naplatu sredstva osiguranja.

- na upit predstavnika okrivljenika, da li je u Odluci HAKOM-a o analizi WLR tržišta (Odluka HAKOM-a, KLASA: UP/I-344-01/10-01/456, čiji je sastavni dio Analiza tržišta pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike na čije se odredbe ovlaštenu tužitelj u svom optužnom prijedlogu upravo poziva i naziva ju Odluka o tržištu br. 1.) bio propisan postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja, svjedok [REDACTED] odgovorio da je okrivljenik mogao primijeniti

postupak naplate potraživanja iz ostavljenih instrumenata plaćanja (znači slanja zadužnica na naplatu) tek ukoliko operator ne podmiri svoje dugovanje po proteku 60 dana od zaprimanja pisanje opomene, odnosno da tu postoji čak i dvostruka regulacija prema kojoj okrivljenik može ako operator korisnik ne podmiri svoje dugovanje uz prethodnu navedenu regulaciju (aktivacija zadužnice), također po proteku roka od 60 dana od zaprimanja pisane opomene i privremeno obustaviti pružanje usluge tom operatoru korisniku, što je potpuno netočno i uopće ne proizlazi iz navedene odluke HAKOM-a (na koju se ovlaštenu tužitelj poziva kao dokaz o navodnom protupravnom ponašanju okrivljenika). Iz tog dokumenta za koji ovlaštenu tužitelj tvrdi je osnova protupravnog ponašanja okrivljenika proizlazi da je pod obvezom transparentnosti opisana samo obveza da okrivljenik može privremeno obustaviti pružanje usluge tek ukoliko operator korisnik ne podmiri bilo koji dugovani i nesporni račun za usluge i to u roku od 60 dana od dana zaprimanja pisane opomene. Niti na jednom mjestu se u toj Analizi, kod ove usluge za koju ovlaštenu tužitelj tvrdi da je došlo do povrede regulatorne obveze, ne navodi da bi okrivljeniku bila propisana primjena postupka naplate potraživanja iz ostavljenih instrumenata plaćanja (znači slanja zadužnica na naplatu) tek ukoliko operator ne podmiri svoje dugovanje po proteku 60 dana od zaprimanja pisanje opomene.

Stoga, okrivljenik je naveo da su netočni navodi svjedoka [REDACTED] a postavljeno pitanje ovlaštenog predstavnika okrivljenika i ne samo dakle da nije točno da bi prema Odluci o Analizi tržišta za WLR usluge postojala nekakva navodna „dvostruka regulacija“, nego čak nije postojala niti regulacija te usluge na način da bi okrivljeniku uopće bila nametnuta regulatorna obveza primijeniti postupak naplate potraživanja iz ostavljenih instrumenata plaćanja (znači slanja zadužnica na naplatu) tek ukoliko operator ne podmiri svoje dugovanje po proteku 60 dana od zaprimanja pisanje opomene.

Navedeno u toj Odluci o tržištu br. 1. naime ne piše, niti se na to ovlaštenu tužitelj ikada i pozivao u svom optužnom aktu, te je s druge strane (a kod istog tržišta WLR usluge) i optužni akt potpuno nejasan (nemoguć) u navodu u kojem se tvrdi da bi djelo bilo počinjeno nepostupanjem po toj istoj Analizi tržišta (navedena Odluka o tržištu br. 1 izmijenjena Rješenjem HAKOM-a od dana 07. studenog 2012.g.) odnosno preciznije nepostupajući na način da se propisana regulatorna obveza o privremenoj o b u s t a v i usluge može izvršiti tek nakon isteka roka od 60 dana od zaprimanja pisane opomene, sve to obzirom se u istom optužnom aktu navodi kako je to djelo počinjeno na način da je okrivljenik na FINA-u p o s l a o na naplatu zadužnice

Naime, okrivljenik je nadalje pojasnio da, iako se ovlaštenu tužitelj poziva na regulatornu obvezu u pogledu privremene obustave te usluge protivno Odluci HAKOM-a o analizi WLR tržišta (Odluka HAKOM-a, KLASA: UP/I-344-01/10-01/456 od 06. travnja 2011.g., on ničim ne dokazuje čime bi to okrivljenik bio navodno učinio, nego (za pretpostaviti je) sugerira da bi se takva povreda mogla učiniti podnošenjem zadužnica na naplatu (što je nemoguće, pa tu činjenicu niti ne treba posebno dokazivati). No, jasno je naime da podnošenje zadužnica na naplatu (i regulatorna ograničenja koja se uz to vežu) odnosno privremena obustava (i regulatorna ograničenja koja se uz to vežu) nemaju međusobno nikakve veze (obzirom se slanjem na naplatu zadužnice ni na koji način ne može povrijediti obveza zabrane prijevremene obustave pružanje usluge).

Dakle, okrivljeni je naveo da ovlaštenu tužitelj mora ili pojasniti i dokazati da bi okrivljenik protivno reguliranoj obvezi privremeno obustavio uslugu operatoru korisniku ili takav dio mora maknuti iz optužnog akta jer se tu naprosto radi ili o netočnosti ili o nekonzistentno sačinjenom prijedlogu. Optužni prijedlog je „temeljni dokument“ za vođenje prekršajnog postupka, te kod istog nema prostora za nikakve nejasnoće ili nedorečenosti. Tako nadalje nije jasno niti zašto ovlaštenu tužitelj u svom optužnom prijedlogu prvo navodi da je u odlukama iz 2009. (Odluke o tržištu 3.,4.,5.), te odlukom iz 2011.g. (Odluka o tržištu 1.) određeno da bi okrivljenik bio određen kao operator sa značajnom tržišnom snagom što

mu je (očito) „krunski“ dokaz jer bez toga ni nema obveze transparentnosti koja bi se primjenjivala na okrivljenika (koje Odluke HAKOM-a onda niti ne dostavlja kao dokaz u sudski spis), da bi iza toga na sljedećoj stranici svog prijedloga tvrdio da je okrivljenik postupio protivno Odlukama HAKOM-a o tržištima 1.,3.,4., i 5. koje su bile izmijenjene 2010. (Odluke o tržištu 3.,4.,5.) odnosno 2012. (Odluka o tržištu 1.) koja Rješenja je ipak dostavio u sudski spis (a iz kojih Rješenja se ne vide regulatorne obveze na koje se poziva). Naime, u Rješenju HAKOM-a, KLASA: UP/I-344-01/10-01/456 od dana 07. studenog 2012.g., tj. Analizi tržišta pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike, (Rješenje o izmjeni Odluke o tržištu br. 1. - o analizi WLR tržišta), *nigdje ne stoji da se u točki 1.1. navodi ono što je ovlaštenu tužitelj citirao u tekstu optužbe*, već točka 1.1. navodi slijedeće; „ U Poglavlju 7.2.3. „Obveza transparentnosti“ na stranici 65. u trećoj točki umjesto brojke: „30“ treba stajati brojka : „60“.

Stoga, očito je da ovlaštenu tužitelj, ne samo da ne dostavlja dokumente na koje se poziva, nego da čak pogrešno i citira one točke na koje se poziva.

- svjedok *... nije mogao odgovoriti na pitanje koji su to konkretni brojevi računa koji se u optužnom prijedlogu odnose na WLR uslugu, tj. uslugu koja je proizašla iz tržišta najma korisničke linije (koja je usluga regulirana Odlukom HAKOM-a, KLASA: UP/I-344-01/10-01/456 od 06. travnja 2011.g., čiji je sastavni dio Analiza tržišta pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike - Odluka o tržištu br. 1.). Naime, kako su ti računi očito podneseni sukladno regulatornim obvezama, odnosno obzirom su kod tih usluga zadužnice mogle biti aktivirane bez obveze proteka roka od 60 dana od zaprimanja pisane opomene, onda ovlaštenu tužitelj treba pojasniti o kojim bi se tu računima konkretno radilo jer sud u suprotnom nema osnove odlučivati o osnovanosti teze o preuranjenom podnošenju na naplatu tih a može se reći i bilo kojih računa koji se spominju u optužnom aktu.*

Slijedom navedenog, okrivljenik je naveo kako smatra da bi ovlaštenu tužitelj bio dužan sudu dostaviti sudu svaki od predmetnih računa na koji se poziva u optužnom aktu, kao i svaku pisanu opomenu koja je bila zaprimljena od operatora korisnika. Okrivljenik će još jednom ponoviti da je za prekršajno-pravnu odgovornost irelevantna okolnost je li uspio ili nije u upravnom sporu u kojem se utvrđivala zakonitost upravnog akta koji je ovlaštenu tužitelj dostavio u ovom sporu. *Ovdje se radi o navodnom počinjenju prekršajnog djela koje okolnost se moraju utvrđivati prema pravilima mjerodavnog prekršajnog postupka koja važe za dokazivanje u prekršajnom postupku.*

Slijedom svega navedenog, okrivljenik je predložio sudu da donese presudu kojom se odbija optužba uslijed nastupa relativne zastare prekršajnog progona, podredno da na temelju svega navedenog u pisanoj obrani i dopunama pisane obrane, prihvati obranu okrivljenika te na temelju činjeničnog stanja donese pravilnu odluku, odnosno presudu kojom se okrivljenik oslobađa od optužbe da bi počinio prekršaj koji mu se optužnim prijedlogom stavlja na teret.

Na ročištu dana 12.12.2017. okrivljeni su naveli da ostaju pri svim dosadašnjim navodima i navodima iz dopune pisane obrane od 21.11.2017.g., te su naveli da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga.

U završnoj riječi predstavnik okrivljenika je iskazao kako smatraju da tužitelj nije dokazao da bi djelo koje im se stavlja na teret bilo počinjeno, kao i da je podnošenjem optužnog prijedloga nastupila relativna zastara, pa predlažu da se okrivljenika oslobodi optužbe.

Na ročištu dana 22.03.2018.g. predstavnik okrivljenika je naveo da ostaje u cijelosti kod završne riječi dane na zapisniku od 12.12.2017.g., te je dodao da su sudu dostavili podatak koji je zatražen i ostaju kod svih dosadašnjih navoda i da se okrivljenik oslobodi optužbe.

U tijeku dokaznog postupka sutkinja je izvršila uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja prileži spisu i to optužni prijedlog i ostala priležeća dokumentacija, preslika zapisnika o inspeksijskom nadzoru Klasa: UP/I-344-07/13-01/18, Urbroj: 376-04-ŽK-13-03, Odluke HAKLOM –a kojima je [redacted] određena regulatorna obveza transparentnosti na tržištu završavanja terminacije poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koja se pruža na fiksnoj lokaciji veleprodajnog širokopojasnog pristupa, veleprodajnog pristupa mrežnoj infrastruktura i pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj komunikaciji na privatne i poslovne korisnike, Rješenje HAKOM-a Klasa: 344-01/10-01/479, Urbroj: 376-11-10-26 od 03. studenog 2011.g., Rješenje HAKOM-a UP/I-344-01/10-01/456, urbroj: 376-11-12-50 od 07. studenog 2012.g., Presuda Visokog upravnog suda RH broj USII-20/13 -10 od 09 travnja 2015.g., Rješenje Prekršajnog suda u Zagrebu broj 46. Pp G-1305/13 od 22. siječnja 2016.g., rješenje VPS-a broj Gž-709/2016 od 24 ožujka 2016.g., korespodencija prilikom provođenja inspeksijskog nadzora između HAKOM-a i [redacted], zapisnik glavnih rasprava od 13.12.2016.g., odluka o imenovanju ovlaštenog predstavnika u prekršajnom postupku za [redacted] generalna punomoć, pisana obrana okrivljenika s priložima, korespodencija i dokumentacija HAKOM-a i [redacted] a prilikom inspeksijskog nadzora, podnesak ovlaštenog tužitelja od 24. siječnja 2017.g., dopuna pisane obrane zaprimljena 30.03.2017.g. i 31.03.2017.g., zapisnik od glavne rasprave od 05.04.2017.g., požurnica suda, podnesak HAKOM-a zaprimljen 24.07.2017.g., zapisnik od 09.11.2017.g., izvadak iz trgovačkog registra, dopuna pisane obrane, uvid u prekršajnu evidenciju, zapisnik o preotvaranju od 18.12.2017.g., dopis suda, požurnica suda, podnesak okrivljenika zaprimljen dana 02.03.2018.g., podnesak okrivljenika i tužitelja zaprimljen dana 14.03.2018.g., te je saslušala svjedoka [redacted]

U tijeku postupka tužitelj je sudu dostavio podnesak zaprimljen dana 30.01.2017.g. u kojemu se očitovao na pisanu obranu okrivljenika zaprimljenu na raspravi održanoj 13. prosinca 2016.g., te je sukladno navedenom, ovlaštenu tužitelj – Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM) naveo kako okrivljeni prvenstveno ističe da je u konkretnom predmetu nastupila relativna zastara prekršajnog progona. Sukladno članku 13. stavku 4. Prekršajnog zakona (NN br. 107/07, dalje: PZ), koji zakon je bio mjerodavan u vrijeme počinjenja prekršaja, zastara se prekida svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela koja se poduzima radi prekršajnog progona počinitelja zbog počinjenja prekršaja. Naime, u gore navedenom prekršajnom postupku, HAKOM je podnio optužni prijedlog, klasa: 344-08/13-06/04, ur.broj: 376-04/DM-13-1, 19. veljače 2013. i ispravak optužnog prijedloga, klasa: 344-08/13-06/04, ur.broj: 376-04/MB2-14-3, 9. lipnja 2014. Isti je odbačen Rješenjem Prekršajnog suda u Zagrebu, posl. broj: 46. PpG-1305/13, od 22. siječnja 2016., koje rješenje je potvrđeno Rješenjem Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, broj: Gž-709/2016 u čijem obrazloženju se jasno navodi da nije nastupila niti relativna niti apsolutna zastara prekršajnog progona u smislu čl. 13. važećeg Prekršajnog zakona. Stoga, predmetnim postupovnim radnjama ovlaštenu tužitelj je prekinuo zastaru, u gore navedenom prekršajnom postupku.

Nadalje, u svojoj obrani okrivljeni navodi da je činjenični dio optužnog prijedloga neuređan. HAKOM ističe da je iznos od 11.526.663,83 kn u činjeničnom opisu izreke optužnog prijedloga jasno određen, sa taksativno navedenim svim računima i iznosima svakog pojedinog računa, na koji se taj račun odnosi i to:

- a.) Rn. 5016350122-157-1 (1.471,59 kn), Rn. 5009380737-157-1 (707.823,54 kn), Rn.5009380741-157-3 (75.976,55 kn), Rn. 5015958360-157-3 (198.373,79 kn), Rn. 5015958360-157-3 (291.596,09 kn),
- b.) Rn. 41153228 (875,00 kn), Rn. 81019945 (708.403,91 kn), Rn. 81019945 (48.443,09 kn),
- c.) Rn. 41153574 (33.002,75 kn),
- d.) Rn. 41153835 (4.668,75 kn), Rn. 41153836 (14.400,00 kn), Rn. 41153837 (23.882,50 kn), Rn. 41154250 (42.968,28 kn), Rn. 41153834 (287.319,50 kn), Rn. 5016334172-158-0

(1.000.000,00 kn), Rn. 5016334172-158-0 (689.611,36 kn), Rn. 5016334172-158-0 (1.000.000,00 kn), Rn. 5016334172-158-0 (878.431,85 kn), e.) Rn. 5016350122-158-0 (1.457,79 kn), Rn. 5009380741-158-1 (76. 970,10 kn), Rn. 5009380737 -158-0 (284.276,50 kn), f.) Rn. 5009380737-157-1 (715.723,50 kn), g.) Rn.5015958360-158-1 (541.952,78 kn), Rn.5009380737 -158-0 (1.000.000,00 kn), Rn.5009380737-158-0 (53.222,84 kn), Rn. 41154103 (36.550,61 kn), Rn. 41154751 – ZK (198.135,95 kn), Rn.41154102 (67.491,94 kn), h.) Rn. 41154327 (1.000.000,00 kn), Rn.41154319 (875,00 kn), Rn.41154327 (121.568,15 kn), Rn.41154327 (1.000.000,00 kn), Rn. 41154327 (421.190, 12 kn).

HAKOM ističe da je na isti način naveo i iznos od 2.882.913,17 kn, sa taksativno navedenim svim računima i iznosima svakog pojedinog računa te da okrivljeni za taj dio činjeničnog opisa izreke optužnog prijedloga nije stavio prigovor. Iz toga proizlazi da je predmetni iznos okrivljeni smatrao jasno određenim. Stoga se postavlja pitanje kako je moguće da ovaj iznos od 11.526.663,83 kn, koji je određen na identičan način, okrivljeni sada smatra nejasno određenim.

Tužitelj nadalje navodi kako u nastavku pisane obrane, okrivljeni ne osporava da bi 21. siječnja 2013. podnio FINI na naplatu zadužnice , no poriče u cijelosti da je iste podnio na naplatu protivno regulatornoj obvezi transparentnosti, određenoj Odlukama HAKOM-a i to:

- na tržištu završavanja (terminacije) poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji, Odlukom HAKOM-a, klasa: 344-01/09-01/1070, urbroj: 376-11-09-01 od 17. srpnja 2009. (dalje: Odluka o analizi tržišta terminacije),
- na tržištu veleprodajnog širokopojasnog pristupa, Odlukom HAKOM-a, klasa: 344-01/09-01/1079, urbroj: 376-11-09-01 od 17. srpnja 2009. (Odluka o analizi BSA tržišta)
- na tržištu veleprodajnog (fizičkog) pristupa mrežnoj infrastrukturi (uključujući ili potpuni izdvojeni pristup) fiksni pristup, Odlukom HAKOM-a, klasa: 344-01/09-01/1080, urbroj: 376-11-09-01 od 17. srpnja 2009., (Odluka o analizi ULL tržišta) te
- na tržištu pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike, Odlukom HAKOM-a, klasa: 344-01/10-01/456, urbroj: 376-11-10-25 od 06. travnja 2011., (Odluka o analizi WLR tržišta).

Tužitelj nadalje navodi kako okrivljeni tvrdi da je sadržaj obveze transparentnosti propisan člankom 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12 i 80/13; dalje: ZEK) koji HAKOM-u daje ovlast da u okviru regulatorne obveze naloži operatoru sa značajnom tržišnom snagom da učini javno dostupnim određene podatke te da objavi standardnu ponudu temeljem koje operatori neće biti obvezni plaćati dodatne troškove koji nisu nužni za pružanje zatražene usluge. Sukladno navedenom, okrivljeni tvrdi da je u skladu sa navedenim Odlukama HAKOM-a o analizama tržišta dostavio standardne ponude te je HAKOM iste objavio na svojim internetskim stranicama.

Ovlašteni tužitelj je istaknuo da je temeljem pisane obrane okrivljeniku očito bilo poznato kojim mu je odlukama HAKOM-a određena regulatorna obveza radi čije povrede se vodi prekršajni postupak. Štoviše, u svojoj pisanoj obrani je točno citirao odluke HAKOM-a kojima je na mjerodavnim tržištima određena regulatorna obveza transparentnosti. Tržišta na kojima je određena regulatorna obveza također su jasno navedena i u izreci i obrazloženju Rješenja HAKOM-a, klasa: UP/I-344-07/13-01/18, urbroj: 376-04/ŽK-13-03 (DM) od 18. veljače 2013. (dalje: rješenje inspektora), koje rješenje je konačno i pravomoćno.

Nadalje, HAKOM ističe kako je iz citata regulatorne obveze: " može primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja, odnosno, ako se ne može naplatiti iz instrumenata osiguranja plaćanja, privremeno obustaviti pružanje usluge, ukoliko operator ne podmiri svoja dospjela i nesporna dugovanja u roku 60 dana od zaprimanja pisane opomene." i

cit.: [redacted] može privremeno obustaviti pružanje usluge tek ukoliko operator korisnik ne podmiri bilo koji dugovani i nesporni račun za usluge koje proizlaze iz standardne ponude u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene;,, koji citat se navodi u obrazloženju osporavanog rješenja, ali i u pisanoj obrani [redacted], jasno vidljivo da je regulatornom obvezom transparentnosti propisano u kojim slučajevima [redacted] može primijeniti postupak naplate iz dostavljenih instrumenata osiguranja. Prema tome, bespredmetna je tvrdnja [redacted]a kako aktivacija instrumenata osiguranja, u ovom slučaju zadužnica, nije dio regulatorne obveze transparentnosti. Također, obveza transparentnosti jasno je propisana člankom 58. ZEK-a, u kojem se navodi da HAKOM može odrediti operatorima obvezu transparentnosti na način da učine javno dostupnima određene podatke kao što su: računovodstveni podaci, tehničke specifikacije, mrežne značajke, rokovi i uvjeti ponude i uporabe, uključujući sve uvjete kojima se ograničuje pristup i/ili uporaba usluga i aplikacija te cijene.

Prema tome, HAKOM ističe da iz citirane odredbe jasno proizlazi da okrivljeni nije mogao podnijeti na naplatu zadužnice prije proteka roka od 60 dana od dana zaprimanja pisane opomene te je takvim postupkom okrivljeni prekršio regulatornu obvezu transparentnosti.

Tužitelj je nadalje u svom očitovanju naveo da okrivljenik tvrdi i da gore navedeni sporni citat odnosno odredba iz regulatorne obveze uređuje samo pitanje kada će okrivljenik primijeniti postupak naplate potraživanja, ali ne propisuje i u kojem opsegu, odnosno okrivljeni tvrdi da je u trenutku u kojem postoje dospjela i nesporna dugovanja operatora „izvan regulatornog okvira“ (za koja je protekao rok od 60 dana od zaprimanja opomene) ovlašten i ima pravo primijeniti postupak naplate potraživanja - i to svih dospjelih i nespornih potraživanja, a ne samo onih koja nisu plaćena u roku od 60 dana od dana zaprimanja opomene.

Nadalje, naveli su da osim što je ovakvo tumačenje okrivljenika potpuno pogrešno, te nema nikakvog uporišta u citiranoj regulatornoj obvezi, ono bi bilo suprotno cilju i svrsi svog postojanja te načelima regulacije tržišta sadržanim u članku 5. ZEK-a (objektivnost, transparentnost, nediskriminacija, razmjernost). Ako bi se prihvatilo ovakvo tumačenje, [redacted], operatori korisnici [redacted] veleprodajnih usluga bili bi izloženi nerazmjernom riziku, jer bi zbog minimalnog prekoračenja rokova u odnosu na jedan račun mogli biti izloženi financijskoj blokadi u odnosu na cjelokupni dug, što se u ovom slučaju dogodilo. Na taj način [redacted] bi bilo omogućeno uništavanje konkurencije i tržišnog natjecanja.

U konkretnom predmetu [redacted] je na ovaj način blokirao račun [redacted], za iznos veći od 11.526.663,83 kn. Uz to, [redacted] je aktivirao instrumente osiguranja i za već plaćene račune, i to u iznosu od 2.882.913,17 kn. Za ovaj propust [redacted] niti u tijeku inspekcijskog postupka, niti u pisanoj obrani nije ponudio odgovarajuće objašnjenje, osim navoda da su na naplatu poslani bjanko zadužnice.

Zaključno, HAKOM je istaknuo kako ni na koji način ne osporava pravo [redacted] da aktivira instrumente osiguranja za potraživanja za koje su protekli rokovi propisani regulatornom obvezom transparentnosti. Međutim, [redacted] je pri tome dužan aktivaciju instrumenata osiguranja ograničiti na ona potraživanja koja u trenutku aktivacije nisu plaćena, a nalaze se „izvan regulatornog okvira“, neovisno o tome što bjanko zadužnica kao instrument osiguranja nije vezana uz konkretni račun.

Tužitelj je nadalje u svom očitovanju izdvojio da [redacted] navodi i da je 21. siječnja 2013. ukupan iznos nepodmirenih dugovanja, dospjelih i nespornih dugovanja [redacted] prema okrivljeniku „izvan regulatornog okvira“ iznosio 30.702.452,85 kn, a na naplatu su podnesene zadužnice u iznosu od 42.229.116,68 kn. Razlika od 11.526.663,83 kn predstavlja naplatu dospjelih, nespornih i neplaćenih računa za koje nije protekao rok od 60 dana od dostave pisane opomene, a za koje okrivljeni tvrdi da je bio ovlašten pokrenuti postupak naplate temeljem gore navedenog tumačenja regulatorne obveze.

Nadalje, HAKOM je naveo prije svega da naplata iznosa od 11.526.663,83 kn jasno predstavlja neosnovano aktivirana sredstva osiguranja plaćanja te navodi okrivljenika o

ukupnom dugovanju, o svim u međuvremenu dospjelim potraživanjima prema, procesu naplate potraživanja po osnovi zadužnica podnesenih na naplatu i pojave novih dospjelih i nespornih dugovanja zbog proteka vremena nisu predmet ovog postupka.

Dakle, iz svega navedenog nesporno je da je okrivljeni podnio na naplatu zadužnice u iznosu od 11.526.663,83 kn za račune za koje nije protekao rok od 60 dana te zadužnice u iznosu od 2.882.913,17 kn za već plaćene račune, suprotno regulatornoj obvezi transparentnosti te time počinio prekršaj određen u članku 118. stavku 1. točki 2. ZEK-a. Stoga HAKOM predlaže okrivljenika proglasiti krivim za navedeni prekršaj te izreći kaznu na način kako je to navedeno u predmetnom optužnom prijedlogu.

Tužitelj je dana 24.07.2017.g. dostavio sudu podnesak u kojemu se očitovao na pisanu obranu okrivljenika dostavljenu sudu dana 5. travnja 2017. te sukladno navedenom, ovlaštenu tužitelj – Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM) navodi kako okrivljeni prvenstveno ističe da je u konkretnom predmetu nastupila relativna zastara prekršajnog progona. Naime, okrivljenik navodi da ovlaštenu tužitelj iskrikljava navode iz rješenja Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske (dalje: VPS), posl.broj Gž-709/2016 o nastupu relativne zastare, navodeći da VPS, u obrazloženju citiranog rješenja, kad govori da nije nastupila niti relativna niti apsolutna zastara misli na optužni prijedlog podnesen prvotno 19. veljače 2013. Nadalje, okrivljenik tvrdi da je nastupila relativna zastara prekršajnog postupka jer je VPS potvrdio „nezakonitim“ optužni akt pa se na isti gleda kao da nikad nije podnesen.

Nadalje, ovlaštenu tužitelj se očitovao na slijedeći način, te je naveo da je sukladno članku 13. stavku 4. Prekršajnog zakona (NN br. 107/07, dalje: PZ), koji zakon je bio mjerodavan u vrijeme počinjenja prekršaja, zastara se prekida svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela koja se poduzima radi prekršajnog progona počinitelja zbog počinjenja prekršaja.

Dakle, ovlaštenu tužitelj je podnošenjem optužnog prijedloga dana 19. veljače 2013. prekinuo tijek zastare, a navedeno ne spori ni okrivljenik. Ako je podnošenjem optužnog prijedloga prekinut rok zastare, onda isti prekid traje sve dok nadležni sud pravomoćno ne odluči o optužnom prijedlogu. Prema tome, prekid zastare je, u ovom prekršajnom postupku trajao od 19. veljače 2013. do 16. svibnja 2016. odnosno do dostave rješenja VPS-a. Nadalje, nakon svakog prekida zastara ponovno počinje teći.

Međutim okrivljenik uporno tvrdi da se zastara ne prekida optužnim prijedlogom koji je pravomoćno odbačen jer je po mišljenju istog takav optužni prijedlog nezakonit.

Ovlaštenu tužitelj je nadalje istaknuo da nije jasno temeljem koje odredbe se optužni prijedlog koji je odbačen zbog formalno pravnih nedostataka smatra nezakonitim te temeljem koje odredbe je određeno koje radnje se smatraju prekidom zastare a koje ne. Naime, radi se o slobodnoj procjeni samog okrivljenika, o tome što je zakonit a što nezakonit akt te koja radnja predstavlja prekid zastare, a koja ne.

Ovlaštenu tužitelj je ponovio da se zastara prekida svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela koje se poduzima radi prekršajnog progona zbog počinjenja prekršaja. Rješenjem o odbacivanju nadležni sud samo konstatira da optužni prijedlog nema podatke temeljem kojih bi isti vodio postupak ili su podaci pogrešni, bez da je ulazio u meritum samog predmeta. Stoga, tumačenje da se isti smatra nezakonitim nije pravno utemeljeno te je očito isto paušalno i usmjereno na odugovlačenje postupka koji ionako već dugo traje.

Slijedom svega navedenog, a obzirom da je očito da su okrivljenikovi navodi neutemeljeni i paušalni, molimo Naslovni sud da čim prije zakaže glavnu raspravu te okrivljenika proglasi krivim za navedeni prekršaj te izreći kaznu na način kako je to navedeno u predmetnom optužnom prijedlogu.

Ovlaštenu tužitelj je istaknuo da se u konkretnom predmetu radi o počinjenju prekršaja iz članka 118. stavka 1. točke 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14) a koji prekršaj je okarakteriziran kao osobito teška novčana

istoga jer se radi o grubom kršenju obveza koja su okrivljenima nametnuta sa ciljem zaštite tržišnog natjecanja.

Na ročištu dana 09.11.2017.g. predstavnik tužitelja je naveo da u cijelosti ostaju kod svih dosadašnjih navoda i podneskom od 20. srpnja 2017.g., te je dodao da je Prekršajni zakon koji je bio mjerodavan u vrijeme počinjenja prekršaja propisivao da se zastara prekida svakom postupovnom radnjom i nije regulirao da li je to zakonita ili nezakonita radnja, nego je rekao da se prekida svakom postupovnom radnjom a podnošenjem optužnog prijedloga koji je kasnije smatramo postupovnom radnjom i ostaju kod saslušanja svjedoka [REDACTED]

Na ročištu dana 12.12.2017. predstavnik tužitelja je naveo da u cijelosti ostaju kod svih dosadašnjih navoda, te su dodatno istaknuli kako okrivljeni nije mogao podnijeti na naplatu zadužnice prije proteka roka od 60 dana od dana zaprimanja pisane opomene, a odgovor na pitanje zašto je isto učinjeno unatoč postojanju precizno i jasno definiranom regulatorne obveze da je stav okrivljenika koji je istaknuo u postupku provođenja inspeksijskog nadzora konkretno u očitovanju zaprimljenom dana 15. veljače 2013.g. Istim okrivljenik citirano iznose „U tom trenutku u kojemu postoje dospjela i nesporna dugovanja operatora: Izvan regulatornog okvira [REDACTED] je sukladno odredbi (regulatorna obveza transparentnosti) ovlašten primijeniti postupak naplate potraživanja, dakle svih potraživanja bez ikakvih ograničenja da se mora raditi o potraživanjima za koja je protekao određeni rok po isteku roka dospijeća.“ Na osnovi takvog pravnog tumačenja okrivljeni je postupio suprotno regulatornoj obvezi, a sva kasnija očitovanja zaprimljena u ovome postupku očigledno su usmjerena dovodjenju sudu u zabludu i nepotrebnom odugovlačenju samoga postupka budući je radnja već priznata podneskom iz 2013.g. Slijedom svega navedenoga ovlaštenu tužitelj smatra da je nedvojbeno dokazao počinjenje prekršaja kako je isti naveden optužnim prijedlogom, te da su ostvareni svi zakonski preduvjeti da se okrivljenika proglasi krivim.

U završnoj riječi predstavnik tužitelja je iskazao kako predlažu sudu da isti izrekne kaznu kojom se okrivljenik proglašava krivim sukladno okolnostima i navodima provedenima u postupku.

Na ročištu dana 22.03.2018.g. predstavnik tužitelja je naveo da ostaju u cijelosti kod završne riječi dane na zapisnik od dana 12.12.2018.g.

Svjedok [REDACTED] inspektor, saslušan kod ovoga suda u svom je iskazu naveo da je dana 30.01.2013.g. vrsio nadzor na temelju analize dokumenata dopisa H1 od 29. siječnja 2013.g. koje su dostavljeni u HAKOM od strane [REDACTED] i tijekom nadzora je utvrdio da postoji mogućnost da je [REDACTED] prekršio regulatornu obvezu koja mu je nametnuta kao dominantnom operatoru, te je bilo vidljivo da je [REDACTED] 21. siječnja poslao na naplatu zadužnice sveukupno oko 40 milijuna kuna zbog toga što [REDACTED] nije po procjeni [REDACTED] uplatio tu sumu novca na vrijeme u roku od 60 dana od dana dostave opomene H1 zbog neplaćanja računa. Svjedok je nadalje naveo da sustav funkcionira na način da za usluge koje pruža [REDACTED] operatoru korisniku daje zadužnice za određenu sumu novaca, te zadužnice su osiguranje [REDACTED] da u principu u slučaju da operator korisnik ne plati na vrijeme potraživanja može ih aktivirati. Nadalje je naveo da se u ovome slučaju to dogodilo 21. siječnja 2013.g. da je [REDACTED] aktivirao sve zadužnice među kojima su bile i dvije zadužnice jedna za 2.882.000,00 kuna za koju je [REDACTED] dana 21. siječnja platio prema navodima [REDACTED] u popodnevnim satima, a druga za 11.526.000,00 kuna nije istekao rok od 60 dana od poslana opomene [REDACTED], dakle prije isteka roka, te je na temelju tako utvrđenog stanja zatražio očitovanje od [REDACTED] vezano uz takvo postupanje i predmet su mu bile te dvije zadužnice, dakle, 18.02. dobio je odgovor od [REDACTED] u kojemu su naveli da zadužnica od 2.882.000,00 kn je plaćena 21. siječnja 2013.g. u popodnevnim satima, no ta činjenica ne opravdava [REDACTED] jer je on toga trenutka kada je imao saznanja da je račun plaćen trebao je povući zadužnicu iz postupka naplate, isto tako nije

učinio za ovu drugu zadužnicu od 11.526.000,00 kn, pa je na temelju tih podataka donio rješenje u kojem je naložio određena postupanja [] radi otklanjanja nedostataka koja su se dogodila. Dakle, svjedok je nadalje naveo da je naložio da obustavi postupak za ove dvije zadužnice prisilne naplate, te je također naložio da u budućnosti mu zabranjuje daljnja takva postupanja protivna odluci analize tržišta u kojima je on obvezan u roku od 60 dana odnosno nakon isteka roka od 60 dana aktivirati te zadužnice. Inspektor je nadalje naveo da je [] u svom dopisu također naveo i drugi dug od 30 i nešto milijuna kuna koji jednostavno nije mogao uzeti u razmatranje, jer tu nije prekršena odluka o analizi tržišta odnosno rok od 60 dana nakon slanja opomene, te je [] upozoren da u slučaju ponavljanja ovakvih postupaka da će biti primijenjena upravna mjera, koja propisuje novčanu kaznu u visini 10 prosječnih bruto plaća ostvarenih u RH.

Na poseban upit predstavnika okrivljenika može li reći u standardnoj ponudi za uslugu najma korisničke linije VLR (najam korisničkih linija) je li propisana obveza roka od 60 dana od dostave pisane opomene i da li zna koji računi iz optužnog prijedloga se odnose na tu vrstu usluge, tj. da li je odlukom HAKOM-a po analizi VLR tržišta propisan postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja, svjedok je odgovorio da, te je citirao kako glasi izreka za tu proceduru: [] će primijeniti postupak naplate potraživanja iz ostavljenih instrumenata plaćanja tek ukoliko operator ne podmiere svoja dugovanja u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene“. Svjedok je nadalje naveo da na tom tržištu postoji obveza odnosno pravo da [] može privremeno obustaviti pružanje usluge tek ukoliko operator korisnik ne podmiri bilo koji dogovoreni račun za uslugu koji prolazi iz te standardne ponude u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene, ima dvostruku regulaciju, odnosno po isteku roka od 60 dana u slučaju kada je prethodno opomenuo korisnika može aktivirati zadužnicu isto tako može u proteku istoga toga roka i obustaviti privremeno pružanje usluge ako operator korisnik ne podmiri bilo koje dugovanje i nesporni račun za usluge koje proizlaze iz standardne ponude u roku od 60 dana od dana zaprimanja pisane opomene. Svjedok je nadalje naveo da na pitanje za račune ne može u ovom trenutku odgovoriti, u ovom slučaju je regulacija ključna bila aktiviranje zadužnica prije isteka roka od 60 dana.

Predstavnik okrivljenika je iskazao kako smatra da je bitno koji računi se odnose na koju uslugu, jer su usluge regulirane i propisani u obrasci postupanja za koje tužitelj tvrdi da su prekršaj.

Na daljnji upit što je on primi i kako je zaključio da je došlo do toga da nije prošlo tih 60 dana da bi mogao staviti na naplatu zadužnicu, znači temeljem kojih dokumenata i na koji način je došao do zaključka da [] prijevremeno pušta na naplatu zadužnice, svjedok je odgovorio da su dva dokumenta ključna, jedan u kojemu je [] naveo da je 2 milijuna platio 21. siječnja 2013.g. što je [] u svojem učitovanju od 18 veljače naveo obrazlažući da je to [] obavio u popodnevnim satima, te je priznao da je prijevremeno aktivirao zadužnicu, u svome učitovanju je bilo vidljivo i iz dokumentacije koje je [] dostavio da je za 11 milijuna isto tako rok bio preuranjen.

Na daljnji upit da li je imao u rukama pisane opomene i da li je fizički provjeravao datume pisane opomene, svjedok je odgovorio da je i ti dokumenti se nalaze u spisu i može se napraviti uvid u spis.

Na daljnji upit da znači u ovome trenutku ne može tvrditi kojega je datuma koja opomena pisana, svjedok je odgovorio da ne može zapamtiti brojeve računa, ali isti se nalaze u spisu.

Na daljnji upit vezano za zadužnice koje su poslone na naplatu koja je to vrsta bila zadužnice i da li su bile zapisane na neki iznos ili su bile bjanco, svjedok je odgovorio da po onome što se sjeća bile su dvije zadužnice na iznos od 2 milijuna i 11 milijuna, oblik zadužnice stvarno ne zna reći, a iznose za koje su aktivirane zadužnice [] nije učinio spornim.

Na poseban upit predstavnika tužitelja da li je na inspekcijском nadzoru donio rješenja i što je utvrdio u rješenjima, svjedok je odgovorio da je donio rješenja i utvrdio je

povreda regulatorne obveze i [] je prekršio obvezu transparentnosti na tržištima završavanja poziva u određene javne komunikacijske mreže na fiksnoj lokaciji veleprodajnog širokoprodajnog pristupa, veleprodajnog fizičkog pristupa mrežnoj infrastrukturi i pristupa javnoj kom. mreži jer je 21. siječnja 2013.g. podnio na naplatu zadužnice kojima ne zna oblik dostavljene od strane [] iznosi ud 2.882.000,00 kn i u iznosu od 11.526.663,82 kuna suprotno određenim regulatornim okvirima u ovome slučaju to bi bio transparent ost.

Na daljnji upit temeljem čega je to utvrdio, svjedok je odgovorio na temelju dokumenata koje je zaprimio 28. siječnja od [] dana 29.01. 2013.g od [] te očitovanja na upit koji je poslao [] vezano uz možebitno kršenje regulatorne obveze transparentnosti .

Na daljnji upit da li je sudjelovao sklapanju optužnog prijedloga, svjedok je odgovorio da nije sudjelovao u slaganju optužnog prijedloga, njegova obveza je bila samo predložiti pokretanje optužnog prijedloga na temelju utvrđenih kršenja.

Nakon iskaza inspektora predstavnik okrivljenika je iskazao da prigovara djelu iskaza u kojemu se navodi da je u standardnoj ponudi najma korisničke linije usluge okrivljenika bila određena obveza vezana za postupak prisilne naplate.

Dakle, temeljem obrane okrivljenika, iskaza tužitelja i svjedoka [] te uvida u optužni prijedlog i ostala priležeća dokumentacija, preslika zapisnika o inspeksijskom nadzoru Klasa: UP/I-344-07/13-01/18, Urbroj: 376-04-ŽK-13-03, Odluke HAKLOM –a kojima je [] određena regulatorna obveza transparentnosti na tržištu završavanja terminacije poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koja se pruža na fiksnoj lokaciji veleprodajnog širokopojasnog pristupa, veleprodajnog pristupa mrežnoj infrastruktura i pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj komunikaciji na privatne i poslovne korisnike, Rješenje HAKOM-a Klasa: 344-01/10-01/479, Urbroj: 376-11-10-26 od 03. studenog 2011.g., Rješenje HAKOM-a UP/I-344-01/10-01/456, urbroj: 376-11-12-50 od 07. studenog 2012.g., Presuda Visokog upravnog suda RH broj USII-20/13 -10 od 09 travnja 2015.g., Rješenje Prekršajnog suda u Zagrebu broj 46. Pp G-1305/13 od 22. siječnja 2016.g., rješenje VPS-a broj Gž-709/2016 od 24 ožujka 2016.g., korespodencija prilikom provođenja inspeksijskog nadzora između HAKOM-a i [] zapisnik glavnih rasprava od 13.12.2016.g., odluka o imenovanju ovlaštenog predstavnika u prekršajnom postupku za [] generalna punomoć, pisana obrana okrivljenika s prilogima, korespodencija i dokumentacija HAKOM-a i [] prilikom inspeksijskog nadzora, podnesak ovlaštenog tužitelja od 24. siječnja 2017.g., dopuna pisane obrane zaprimljena 30.03.2017.g. i 31.03.2017.g., zapisnik od glavne rasprave od 05.04.2017.g., požurnica suda, podnesak HAKOM-a zaprimljen 24.07.2017.g., zapisnik od 09.11.2017.g., izvadak iz trgovačkog registra, dopuna pisane obrane te uvid u prekršajnu evidenciju, sud nalazi nedvojbeno utvrđenim da je okrivljena pravna osoba počinila djelo prekršaja koje joj je stavljeno na teret, te da je optužni prijedlog tužitelja bio osnovan.

U tijeku postupka sutkinja je dopisom zatražila okrivljenika da dostavi podatak odnosno izvješće o ukupnom godišnjem bruto prihodu ostvarenom u godini počinjenja prekršaja, a koji su u svom podnesku zaprimljenom na sudu dana 02.03.2018.g. naveli da je [] iz Zagreba u 2012.g. imao prihod u iznosu od 6.984.630.843 HRK, te su naveli da je [] na veleprodajno razini, razvrstano po uslugama koje su predmet rubriciranog prekršajnog predmeta imao sljedeće prihode i to: a) tržište terminacije (poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koja se pruža na fiksnoj lokaciji - usluga međupovezivanja) = 48.100.000 HRK; b) tržište BSA (usluga veleprodajni širokopojasni pristup) = 22.500.000 HRK; c) tržište ULL (usluga izdvojeni pristup lokalnoj petlji) = 119.200.000 HRK; d) tržište WLR (usluga najam korisničke linije) = 79.800.000 HRK. Nadalje u podnesku je okrivljenik naveo da [] ponovno ukazuje sudu da su odredbe (Osobito teške povrede ZEK-a) Zakona o električkim komunikacijama, kao i ranije Zakona o telekomunikacijama, u koliziji s odredbama mjerodavnog Prekršajnog zakona. U tom je slučaju mjerodavni Prekršajni zakon propisao u svom članku 257.g. da ako

drugi propis o prekršaju propisuje materijalnopravne i postupovne odredbe koje se protive mjerodavnom zakonu, da će se onda primijeniti odredbe tog Prekršajnog zakona. Navedeno znači da se ne može primijeniti odredba članka 118. st. 1. ZEK-a kako to pogrešno navodi ovlaštenu tužitelj, pa eventualna novčana kazna ne smije prijeći iznos dvostrukog općeg maksimuma temeljem članka 33. st. 7. Prekršajnog zakona.

Sudac je povjerovao iskazu svjedoka inspektora [REDACTED], jer je isti iskazivao uvjerljivo i detaljno o odlučnim činjenicama, a u postupku nije utvrđeno postojanje okolnosti koje bi njegov iskaz na bilo koji način dovodile u sumnju.

Analizirajući sve provedene dokaze kako svakog pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti, uključujući i navode obrane okrivljenika i navode tužitelja, sud nalazi nedvojbeno utvrđenim da su okrivljeni počinili djelo prekršaja koji im je stavljeno na teret, te da je optužni prijedlog tužitelja bio osnovan.

Ovako utvrđeno činjenično stanje temelji se i na iskazu ispitanog svjedoka i provedenih materijalnih dokaza koji su međusobno suglasni.

Izvršen je uvid u odluku HAKOM-a kojima je [REDACTED] određena regulatorna obveza transparentnosti na tržištu završavanja (terminacije) poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji, veleprodajnog širokopojasnog pristupa, veleprodajnog (fizičkog) pristupa mrežnoj infrastrukturi I pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike.

Uvidom u Odluku HAKOM- a od 17. srpnja 2009.g., Klasa: 344-01/09-01/1070, Urbroj: 376-11-09-1 iz točke I. razvidno je da su trgovačka društva Amis Telekom d.o.o., Zagreb, Bani br. 75, H1 Telekom d.d., Split, Put Tršćenice br. 10, HT- Hrvatske telekomunikacije d.d., Zagreb, Savska cesta br. 32, Iskon Internet d.d., Zagreb, Garićgradska br. 18, Metronet telekomunikacije d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, OT-Optima Telekom d.d., Zagreb, Bani br. 75a, Primatel d.o.o., Zagreb, Dubravkin put br. 5, VIPnet d.o.o., Zagreb, Vrtini put br. 1 i Voljatel telekomunikacije d.o.o., Zagreb, Radnička cesta br. 48/1 određuju se operatorima sa značajnom tržišnom snagom na tržištu završavanja (terminacije) poziva u vlastitu javnu komunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji.

Točkom II. Odluke propisano je da se trgovačkom društvu [REDACTED] određuju sljedeće regulatorne obveze i to obveza pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže; obveza nediskriminacije; obveza transparentnosti uz obvezu objave standardne ponude međupovezivanja; obveza nadzora cijena i vođenja troškovnog računovodstva, te obveza računovodstvenog razdvajanja.

Točkom III. Odluke se ostalim trgovačkim društvima iz točke I. određuju sljedeće regulatorne obveze i to obveza pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže; obveza nediskriminacije; obveza transparentnosti uz obvezu objave minimalne ponude uvjeta međupovezivanja, te obveza nadzora cijena.

Točkom IV. Odluke propisano je da način, uvjeti i rokovi provođenja regulatornih obveza iz točaka II. III ove odluke propisani su dokumentom Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije "Analiza tržišta završavanja (terminacije) poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji", koji je u cijelosti sastavni dio ove odluke, a svako trgovačko društvo iz točke I. ove odluke obvezno je u potpunosti izvršavati sve regulatorne obveze koje su mu određene ovom odlukom.

Točkom V. Odluke propisano je da standardna ponuda za usluge međusobnog povezivanja [REDACTED], za telekomunikacijske operatore i davatelje usluga s dozvolom za pružanje javne govorne usluge u nepokretnoj mreži u Republici Hrvatskoj od 27. kolovoza 2007.godine ostaje na snazi do dana objave nove standardne

ponude međupovezivanja u skladu s uvjetima iz dokumenta "Analiza tržišta završavanja (terminacije) poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji" i primjenjuje se u svim dijelovima osim u dijelu koji se odnosi na regulaciju usluge prijenosa (tranzita) poziva u nepokretnoj javnoj komunikacijskoj mreži.

Točkom VI. Odluke propisano je da trgovačko društvo [redacted] je obvezno najkasnije do dana 01. listopada 2009.g. objaviti standardnu ponudu međupovezivanja u skladu s uvjetima iz dokumenta iz točke IV. ove odluke.

Točkom VII. propisano je da Rješenje Vijeća Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije od 18. studenog 2008.g., Klasa: 130-01/06-01/09, Urbroj: 376-11-18 kojim je određen način provedbe obveze računovodstvenog razdvajanja i troškovnog računovodstva trgovačkom društvu [redacted], otaje neizmijenjeno i primjenjuje se u svim dijelovima osim u dijelu koji se odnosi na obvezu računovodstvenog razdvajanja na tržištu prijenosa (tranzita) poziva u nepokretnoj javnoj komunikacijskoj mreži.

Točkom VII. propisano je da će se ova odluka objaviti u "Narodnim novinama" i na internetskim stranicama Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije.

Obveza transparentnosti – navodi se da agencija može u skladu s odredbama članka 56 ovoga Zakona, operatorima sa značajnom tržišnom snagom odrediti obvezu transparentnosti u vezi s međupovezivanjem i/ili pristupom, na način da učine javno dostupnima određene podatke, kao što su sljedeći podaci: računovodstveni podaci, tehničke specifikacije, mrežne značajke, rokovi i uvjeti ponude i uporabe i cijene.

Uvidom u Rješenje HAKOM-a od 03. studenog 2010g., Klasa: 344-01/10-01/479, Urbroj: 376-11-10-26 iz točke I. propisano je da se mijenja regulatorna obveza transparentnosti određena društvu [redacted] Zagreb i to na način da [redacted] može primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja, odnosno, ako se ne može naplatiti iz instrumenata osiguranja plaćanja, privremeno obustaviti pružane usluge, ukoliko operator korisnik ne podmiri bilo koji dugovani i nesporni račun za usluge, u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene.

Iz točke II. Rješenja propisano je da se mijenja regulatorna obveza transparentnosti određena [redacted] Zagreb, konačnom odlukom Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije na Tržištu završavanja (terminacije) poziva u određenu pokretnu javnu komunikacijsku mrežu i to na način da [redacted] može primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja, odnosno, ako se ne može namiriti iz instrumenata osiguranja plaćanja, privremeno obustaviti pružanje usluge, ukoliko operator korisnik ne podmiri bilo koji dugovani i nesporni račun za usluge, u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene.

Nadalje iz točke III. Rješenja propisano je da se nalaže društvima navedenim u točkama I. i II. da u roku od 8 dana od dana primitka rješenja izmjene svoje standardne ponude tako što će u njima navesti nove rokove za aktivaciju instrumenata osiguranja plaćanja i privremenu obustavu pružanja usluga, sa učinkom od dana donošenja rješenja.

Točka IV. Rješenja propisuje da se odbija zahtjev društva [redacted] za izmjenom regulatorne obveze transparentnosti za izmjenom/dopunom standardnih, odnosno minimalnih ponuda svih operatora sa značajnom tržišnom snagom na pojedinim mjerodavnim tržištima.

U točki V. Rješenja ukida se privremeno rješenje doneseno u ovom predmetu 25.

Uvidom u Odluku od 06. travnja 2011.godine, Klasa: UP/I-344-01/10-01/456, Urbroj: 376-11-11-25, razvidno je da se točkom I. trgovačko društvo [redacted] zajedno sa svojim povezanim društvom [redacted] određuje operatorom sa značajnom tržišnom snagom na tržištu prisupa javnog komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike.

Točkom II. Odluke trgovačkom društvu [redacted] određuju se regulatorne obveze i to obveza pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže, obveza nediskriminacije, obveza transparentnosti, obveza nadzora cijena i vođenja troškovnog računovodstva, obveza računovodstvenog razdvajanja i obveza nadzora maloprodajnih cijena usluga.

Točkom III. Odluke trgovačkom društvu [redacted] određuje se regulatorna obveza nadzora maloprodajnih cijena usluga.

Točkom IV. Odluke način, uvjeti i rokovi provođenja regulatornih obveza iz točke II. i III. propisanu su dokumentom Hrvatske agencije za poštu i elektromičke komunikacije "Analiza tržišta pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji privatne i poslovne korisnike" koji je u cijelosti sastavni dio ove odluke, a trgovačka društva iz točke I. ove odluke obvezna su u potpunosti izvršavati sve određene im regulatorne obveze.

Točkom V. propisano je da je trgovačko društvo [redacted] obvezno objaviti standardnu ponudu na temelju koje ostali operatori mogu ponuditi uslugu pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatni i poslovni korisnik najkasnije do 01. srpnja 2011. godine u skladu s uvjetima iz dokumenta iz točke IV. ove odluke.

Uvidom u Rješenje HAKOM-a od 07. studenog 2012.g. u postupku izmjene odluke Vijeća Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije Klasa: UP/I-344-01/10-01/456, Urbroj: 376-11-10-25 iz 1. točke razvidno je da se mijenja odluka Vijeća Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije UP/I-344-01/10-01/456, Urbroj: 376-11-10-25 i pripadajući dokument "Analiza tržišta pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatni i poslovni korisnik" i to na način kako slijedi: 1.1. U Poglavlju 7.2.3. "Obveza transparentnosti" na stranici 65. u trećoj točki umjesto brojke: "30" treba stajati brojka "60"; 1.2. U poglavlju 8.3 "Prilog C – komentari na analizu mjeroavnog tržišta i osvrt HAKOM-a na navedene komentare, podijeljeno po operatorima" na stranici 107. umjesto brojke: "30" treba stajati brojka "60"; 1.3. U Poglavlju 8.3. "Prilog C – komentari na analizu mjeroavnog tržišta i osvrt HAKOM-a na navedene komentare, podijeljeno po operatorima" na stranicama 107. i 108. u tekstu posljednjeg odlomka umjesto riječi: "privremeno Rješenje HAKOM-a od 25. svibnja 2010.g." trebaju stajati riječi: "konačno rješenje HAKOM-a od 03. studenog 2010.g."

Nadalje pod točkom 2. razvidno je da se nalaže [redacted] da odmah po primitku ovog rješenja svoju standardnu ponudu za uslugu najma korisničke linije na odgovarajući način uskladi s izmjenama iz točke 1. ovoga rješenja.

U točki 3. navedeno je da u ostalim dijelovima odluka i pripadajući dokument iz točke 1. ovog rješenja ostaju nepromijenjeni.

Točkom 4. propisano je da se ukida privremeno rješenje HAKOM-a doneseno u ovom postupku 19. rujna 2012.g.

Iz podneska [redacted] od 29. siječnja 2013.g. Hrvatskoj agenciji za poštu i elektroničke komunikacije kao predmet regulatornog spora [redacted] protiv [redacted] proizlazi da je iz tablice 1. evidentno da je šest računa u ukupnom iznosu od 2.882.915,17 kuna za koje je aktivirana zadužnica bilo plaćeno od strane [redacted] trenutku aktiviranja zadužnica (naplata započela 22. siječnja, računi plaćeni 21. siječnja). Nadalje u tablici 3. nalaze se popisani računi u ukupnom iznosu od 11.526.663,83 kune, a za koje račune (ujedno i zatezne kamate po predmetnim računima u iznosu od 202.692,90 kuna [redacted] nije smio pokrenuti postupak prisilne naplate potraživanja, navedeno iz razloga što za ove račune nije protekao rok od 60 dana od zaprimanja pisane opomene, a što je osnovan preduvjet za postupak aktivacije instrumenta osiguranja plaćanja, u konkretnom slučaju za aktiviranje bjanko zadužnice. Rok od 60 dana od zaprimanja pisane opomene koji mora proteći da bi [redacted] stekao pravo, tj. bio ovlašten primijeniti postupak naplate potraživanja iz ostavljenih mu instrumenata osiguranja plaćanja definiran je rješenjem HAKOM – a Klasa: 344-01/10-01/456-2111

11-10-26 od 03. studenog 2010. godine kojim je izmijenjena regulatorna obveza transparentnosti određena [redacted] konačnim odlukama HAKOM-a.

Iz svega navedenog nedvojbeno proizlazi da je [redacted] primjenom postupka naplate iz dostavljenih mu sredstva osiguranja plaćanja prije nego su se za to stekli uvjeti prekršio određenu mu regulatornu obvezu transparentnosti na svim gore spomenutim tržištima, a posljedično nanio znatnu štetu [redacted] blokirajući mu račun i time ga onemogućio u daljnjem poslovanju.

Izvršen je uvid u presliku inspeksijskog nadzora od 30. siječnja 2013.g., Klasa: UP/I-344-07/13-01/18, Urbroj: 376-04/ŽK-13-01, vezano uz provjeru postupanja [redacted] regulatornoj obvezi transparentnosti pripisanoj odlukama Vijeća HAKOM-a na sljedećim tržištima: završavanja (terminacije) poziva u određenu javnukomunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji; veleprodajnog širokopojasnog pristupa; veleprodajnog (fizičkog) pristupa mrežnoj infrastrukturi; pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike.

Regulatornom obvezom transparentnosti, koja je u [redacted] određena na tržištu završavanja (terminacije) poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji, na tržištu veleprodajnog širokopojasnog pristupa i na tržištu veleprodajnog (fizičkog) pristupa mrežnoj infrastrukturi, propisano je cit: [redacted] će primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja tek ukoliko operator ne podmiri svoja dospjela i nesporna dugovanja u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene”.

Na tržištu pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike, propisano je kako [redacted] može privremeno obustaviti pružanje usluge tek ukoliko operator korisnik ne podmiri bilo koji dugovani i nesporni račun za usluge koje proizlaze iz ove standardne ponude u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene.

Nadalje je iz preslike zapisnika o inspeksijskom nadzoru razvidno da je izvršen uvid u spis Klasa: UP/I-344-08/13-03/01, Urbroj: 376-04/13-05, dopis [redacted] od 29. siječnja 2013.g., te dopis [redacted] od 28. siječnja 2013.g. iz kojega je vidljivo da [redacted] aktivirao sve raspoložive instrumente osiguranja plaćanja u odnosu na [redacted] radi naplate potraživanja u ukupnom iznosu od 40.125.410,49 kuna, a prema tvrdnjama [redacted] iznos od 2.882.913,17 kuna za koje je aktivirana zadužnica je bio plaćen od strane [redacted] dok iznos od 11.526.663,83 kuna nije smio biti naplaćen putem instrumenata osiguranja plaćanja, budući da za iste nije protekao rok od 60 dana od dana zaprimanja pisane opomene.

U dopisu od 28. siječnja 2013.g. [redacted] je naveo cit: “Na dan 21. siječnja 2013.g. ukupan iznos nepodmirenih dospjelih i nespornih dugovanja [redacted] prema [redacted] izvan regulatornog okvira” iznosio je 30.702.452,85 kuna, slijedom čega je [redacted] temeljem gore navedenog ovlaštenja toga dana podnio na naplatu prema [redacted] dostavljene zadužnice kao instrumente osiguranja plaćanja.” [redacted] je radi zaštite svojih legitimnih poslovnih interesa, aktivirao sve raspoložive instrumente osiguranja plaćanja u odnosu na [redacted] kako bi osigurao prvenstveni red u prisilnoj naplati svih potraživanja obuhvaćenih podnesenim zadužnicama u odnosu na značajne tražbine ostalih potencijalnih vjerovnika [redacted] za koje imamo informacije da postoje.” [redacted] je također naveo daje podnošenjem zadužnica za dio iznosa koja su još uvijek “unutar regulatornog okvira” (nije protekloa rok od 60 dana od zaprimanja pisane opomene).. “osigurao da i u odnosu na predmetna dugovanja, ukoliko ne budu podmirena u roku od 60 dana od zaprimanje pisane opomene [redacted] zadrži prvenstveni red naplate u odnosu na ostale vjerovnike [redacted].”

Uvidom u podnesak [redacted] od 15. veljače 2013.g. Hrvatskoj agenciji za poštu i elektroničke komunikacije, nastavio na provođenje inspeksijskog nadzora nad trgovačkim društvom [redacted] radi nepostupanja po regulatornoj obvezi

transparentnosti, u kojemu [redacted] navodi da je Odlukama Vijeća HAKOM-a o analizi Tržišta terminacije, BSA tržišta i ULL tržišta, u sklopu [redacted] određene regulatorne obveze transparentnosti propisano da: [redacted] se primijeniti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja tek ukoliko operator ne podmiri svoja dospjela i nesporna dugovanja u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene..."

Ova odredba propisuje pravo [redacted] primijeniti postotak naplate potraživanja iz [redacted] dostupnih instrumenata osiguranja plaćanja najranije u trenutku nastanka situacije u kojoj postoje dospjela i nesporna dugovanja operatora koja on nije podmirio [redacted] u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene (takozvana dugovanja "izvan regulatornog okvira"), dakle iz nje proizlazi ovlast [redacted] primijeniti postupak prisilne naplate svojih potraživanja prema operatoru najranije u trenutku kada dospjela i nesporna dugovanja operatora, neovisno o kojem se iznosu radi, izadu "izvan regulatornog okvira".

Da je svrha odluka ograničiti pravo [redacted] primijeniti postupak naplate iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja isključivo na ova potraživanja koja su "izvan regulatornog okvira", tada bi predmetna odredba nužno morala glasiti da će [redacted] iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja, primijeniti postupak naplate onih potraživanja koja nisu podmirena u roku od 60 dana od primitka opomene tek ukoliko operator ne podmiri svoja dospjela i nesporna dugovanja u roku od 60 dana od zaprimanja pisane opomene.

U odnosu na navode [redacted] da je [redacted] aktivirao zadužnice i na iznos od 2.882.913,17 kuna koji je bio plaćen od strane [redacted] isticu da u trenutku podnošenja instrumenta osiguranja plaćanja od strane [redacted] Financijskoj agenciji predmetni iznos još uvijek nije bio podmiren od strane [redacted]. Naime, na dan 21. siječnja [redacted] je podnio zadužnice FINA-i osobnom dostavom, te su iste zaprimljene u FINA-i između 09,24 h i 10,20h, te su kao dokaz navedenog dostavili primjer dopisa [redacted] priloženom zadužnicom koji su podneseni FINA-i 21. siječnja 2012.g.

Nalozi [redacted] za podmirenje iznosa dugovanja od 2.882.913,17 kuna zaprimljeni su u FINA-i istog dana u 13,11 i 13,45 sati, a što proizlazi iz FINA-ine potvrde primitka transakcije koju su dostavili u prilogu 3, te slijedom toga u trenutku podnošenja zadužnica na naplatu predmeta dugovanja [redacted] nisu bila podmirena, te je u tom trenutku [redacted] osnovano podnio na naplatu i račune koji se na njih odnose.

Uvidom u Rješenje HAKOM-a od 18. veljače 2013.g., Klasa: UP/I-344-07/13-01/18, Urbroj: 376-04/ŽK-13-03 pod točkom 1. utvrđuje se da je [redacted] -eb, [redacted] prekršio regulatornu obvezu transparentnosti koja mu je propisana na tržištima završavanja (terminacije) poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji, veleprodajnog širokopojasnog pristupa, veleprodajnog (fizičkog) pristupa mrežnoj infrastrukturi i pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike. Ier je 21. siječnja 2013.g. podnio na naplatu zadužnice dostavljene od strane [redacted] u iznosu od 2.882,913,17 kuna i u iznosu od 11.526.663,83 kn suprotno uvjetima određenim regulatornom obvezom transparentnosti.

Točkom 2. nalaže se [redacted] la odmah po primitku ovog rješenja obustavi pokrenuti postupak prisilne naplate potraživanja i povuče zadužnice izdane od strane društva [redacted] u iznosu od 2.882.913,17 kuna i u iznosu od 11.526.663,83 kuna koje je radi naplate svojih potraživanja predao Financijskoj Agenciji, te da o učinjenom pisanim putem izvijesti inspektora elektroničkih komunikacija

Točkom 3. Rješenja zabranjuje se [redacted] svako takvo daljnje postupanje kojim se aktiviraju zadužnice dostavljene od strane [redacted] radi prisilne naplate računa za koje nije protekao rok od 60 dana od zaprimanja opomene, a kojim postupanjem se krši regulatorna obveza transparentnosti.

Točkom 4. Rješenja propisano je da u slučaju neispunjavanja obveza iz ovog rješenja, inspektor elektroničkih komunikacija izreći će odgovornoj osobi [redacted] upravnu mjeru u iznosu do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini, a u slučaju daljnjeg neispunjavanja obveza [redacted]

novčana kazna unutar utvrđenog raspona.

Iz podneska [REDACTED] Zagreb, [REDACTED] 21. veljače 2013. godine, Klasa: UP/I-344-07/13-01/28, Urbroj: 376-04/ZK-13-03 (DM) nastavno na Rješenje doneseno po provedenom postupku inspekcijskog nadzora na trgovačkim društvom [REDACTED] vezano uz provjeru postupanja po regulatornoj obvezi transparentnosti, proizlazi da je sukladno Rješenju inspektora elektroničkih komunikacija od 18. veljače 2013. g. Klasa: UP/I-344-07/13-01/18, Urbroj: 376-04/ZK-13-03 (DM) [REDACTED] lana 20. veljače 2013. godine, postupio po istom podnijevši FINI zahtjev za obustavom postupka prisilne naplate potraživanja nad društvom [REDACTED] i vraćanjem [REDACTED] osnova za plaćanje, odnosno zadužnica izdanih od strane društva [REDACTED] u iznosu od 2.882.913,17 kuna i u iznosu od 11.526.663,83 kune.

Dakle, u postupku je nedvojbeno utvrđeno da je okrivljena pravna osoba počinila prekršaj opisan u izreci ove presude obzirom je kao pravna osoba u svojstvu operatora sa značajnom tržišnom snagom postupio suprotno odlukama HAKOM-a iz članka 56. stavka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama kojima mu je određena regulatorna obveza transparentnosti na tržištu završavanja (terminacije) poziva u određenu javnu komunikacijsku mrežu koje se pruža na fiksnoj lokaciji, tržištu veleprodajnog širokopojasnog pristupa, tržištu veleprodajnog (fizičkog) pristupa mrežnoj infrastrukturi i tržištu pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike, obzirom je dana 21. siječnja 2013. g. podnijela na naplatu zadužnice, odnosno aktivirala instrumente osiguranja plaćanja za račune suprotno uvjetima određenim regulatornom obvezom transparentnosti za koje nije protekao rok od 60 dana od dana zaprimanja opomene u ukupnom iznosu od 11.526.663,83 kune, te za već plaćene račune u ukupnom iznosu od 2.882.913,17 kuna, a što okrivljeni niti ne osporavaju. Okrivljeni nisu smjeli aktivirati instrumente osiguranja zadužnice u svrhu naplate dospjelih i nespornih računa, mogli su pokrenuti postupak naplate potraživanja iz dostavljenih instrumenata osiguranja plaćanja ukoliko operatori ne podmire svoja dospjela i nesporna dugovanja u roku od 60 dana od dana zaprimanja opomene, čime su prekršili regulatornu obvezu transparentnosti odnosno počinila prekršaj koji im se ovom presudom stavlja na teret.

Odredbom članka 56. stavak 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je ako Agencija u postupku određivanja i analize tržišta iz članka 54. ovoga Zakona utvrdi nedostatnu djelotvornost tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, donijet će odluku o određivanju operatora sa značajnom tržišnom snagom na tom tržištu u skladu sa člankom 55. ovoga Zakona, kojom će odrediti, zadržati ili izmijeniti određene regulatorne obveze iz članka 58. do 64. ovoga Zakona. Svakom operatoru sa značajnom tržišnom snagom Agencija mora odrediti najmanje jednu regulatornu obvezu.

Stavkom 4. citirane odredbe propisano je da u iznimnim okolnostima, Agencija može odlukom odrediti operatoru sa značajnom tržišnom snagom na mjerodavnom tržištu regulatorne obveze u vezi s pristupom i/ili međupovezivanjem, koje ne proizlaze iz regulatornih obveza iz članka 58. do 64. ovoga Zakona.

Odredbom članka 58. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da Agencija može, u skladu s odredbama članka 56. ovoga Zakona, odrediti operatorima obvezu transparentnosti u vezi s međupovezivanjem i/ili pristupom, na način da učine javno dostupnima određene podatke, kao što su osobito sljedeći podaci: računovodstveni podaci, tehničke specifikacije, mrežne značajke, rokovi i uvjeti ponude i uporabe, uključujući sve uvjete kojima se ograničuje pristup i/ili uporaba usluga i aplikacija, cijene.

Stavkom 2. citirane odredbe propisano je da Agencija može zatražiti od operatora, kojemu je određena obveza nediskriminacije, objavu standardne ponude na temelju koje drugi operatori neće biti obvezni plaćati dodatne troškove, koji nisu nužni za pružanje zatražene usluge. Standardna ponuda mora biti detaljno raščlanjena u skladu s potrebama tržišta, te mora sadržavati pripadajuće rokove, uvjete i cijene usluga.

Stavkom 3. citirane odredbe propisano je da Agencija može, ako ocijeni potrebnim, jedanput godišnje provesti postupak izmjene standardnih ponuda iz stavka 2. ovoga članka u svrhu provedbe regulatornih obveza koje određuje u skladu s odredbama ovoga Zakona. U svrhu ostvarivanja regulatornih načela i ciljeva iz članka 5. ovoga Zakona, postupak izmjene standardnih ponuda iz stavka 2. ovoga članka iznimno se može provesti i više puta tijekom godine.

Stavkom 4. citirane odredbe propisano je da se Osnovni sadržaj standardne ponude, razina detaljnosti podataka i način objave standardne ponude propisuju pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije.

Stavkom 5. citirane odredbe propisano je da se Pravilnikom iz stavka 4. ovoga članka propisuje i sadržaj, razina detaljnosti podataka i način objave standardne ponude za veleprodajni pristup elektroničkoj komunikacijskoj mreži, pri čemu ta standardna ponuda mora osobito sadržavati podatke utvrđene mjerodavnom direktivom Europske unije o pristupu.

Odredbom članka 118. stavka 1. točka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da će se novčanom kaznom u iznosu od 1% do najviše 5% vrijednosti ukupnoga godišnjeg bruto prihoda od obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, ostvarenog u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća, kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako u svojstvu operatora sa značajnom tržišnom snagom ne postupi u skladu s odlukama Agencije iz članka 56. stavka 2. ili 4. ovoga Zakona u vezi s regulatornim obvezama iz članka 58. do 64. ovoga Zakona,

Sud je prilikom odmjeravanja visine novčane kazne kod okrivljene pravne osobe ublažio novčanu kaznu s obzirom na stupanj odgovornosti i težinu počinjenog djela, uzimajući u obzir kao olakšavajuću okolnost protek vremena, pa je umjesto propisane novčane kazne Zakonom o elektroničkim komunikacijama u iznosu od 1-5% vrijednosti ukupnog godišnjeg bruto prihoda od obavljanja djelatnosti ostvarenog u posljednjoj godini za koju postoje zaključena financijska izvješća, sukladno odredbi čl. 37. Prekršajnog zakona izrečena ublažena novčana kazna u iznosu od 3.500.000,00 kuna, obzirom da zakonodavac počinjeno djelo prekršaja kvalificira kao osobito tešku povredu Zakona o elektroničkim komunikacijama za koje propisuje vrlo visoke kazne, te sud smatra da će se i ovom ublaženom kaznom postići svrha kažnjavanja i da će se okrivljenici ubuduće kloniti daljnjih prekršaja.

Odredbom članka 37. st. 1. Prekršajnog zakona propisano je da sud može izreći kaznu blažu od propisane za određeni prekršaj kad to ovaj Zakon izričito propisuje.

Stavkom 2. citirane odredbe propisano je da blažu kaznu od propisane za određeni prekršaj sud može izreći i kad postoje naročite olakotne okolnosti, osobito ako se počinitelj pomirio s oštećenikom, ako mu je u potpunosti ili većim dijelom naknadio štetu prouzročenu prekršajem, a svrha kažnjavanja može se postići i takvom blažom kaznom.

Stavkom 3. toč. 3. Prekršajnog zakona propisano je da sud može ublažiti kaznu sukladno stavicima 1. i 2. ovoga članka u sljedećim granicama kada je novčana kazna propisana u skladu s člankom 33. stavkom 9. ovoga Zakona, ista se može ublažiti do polovice utvrđenog iznosa novčane kazne prema propisanom posebnom minimumu novčane kazne.

Odredbom članka 33. stavak 9. Prekršajnog zakona propisano je da uz naznaku posebnog minimuma i maksimuma postotka novčane kazne, propisom o prekršaju može se za najteže prekršaje iz stavka 7. ovoga članka propisati i izreći novčana kazna u postotku od 1 % do 10 % prema povrijeđenoj zaštićenoj vrijednosti ili u postotku od 1 % do 10 % ukupnog prihoda počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće. U tim slučajevima ne vrijede ograničenja o maksimumu novčane kazne iz stavaka 1. – 8. ovoga članka, ni prigodom utvrđivanja kazne ni prigodom izricanja ukupne novčane kazne.

Sukladno odredbama čl. 33. st. 10. Prekršajnog zakona, te vodeći računa o visini kazne, sutkinja smatra opravdanim plaćanje novčane kazne u obrocima.

Temeljem člana 183. st. 2. a u svezi s članom 152. st. 3. Prekršajnog zakona (NN 39/13) ako okrivljenik u roku koji mu je određen za plaćanje novčane kazne uplati 2/3 novčane kazne, smatrati će se da je novčanu kaznu uplatio u cijelosti, u protivnom će se postupiti u skladu s članom 34. Prekršajnog zakona (NN 39/13).

Temeljem u izreci citiranih propisa, kako je okrivljena pravna osoba proglašena krivom, obvezana je naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 300,00 kuna, odmjerjenim s obzirom na složenost i trajanje postupka, te materijalne prilike okrivljene.

U Sesvetama, 26. ožujka 2018. godine

Zapisničarka
Ines Pindrić, v.r.

Sutkinja
Snježana Butković-Krnić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi Prekršajnom sudu u Zagrebu, Stalna služba u Sesvetama, Trg. D. Domjanića 6/II, u dva primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Za točnost opravka – ovlašten službenik

Ines Pindrić
huduč

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primjeno.	2.5.2018. 8:26:19	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
344-08/16-06/07	-04	
Uredžbeni broj	Pril.	Vrij.
440-18-17		0